

แบบเรียนภาษาอังกฤษ

ชั้นไต่เล่ม ๓

แปลภาษาอังกฤษเป็นไทย

เซอร์ โรเบอर्ट มอแรนต์ เรียบเรียง

พิมพ์ครั้งที่เก้า ๕๐๐๐ ฉบับ

พ.ศ. ๒๔๗๓

ปกกระดาษราคาฉบับละ ๖๕ สตางค์

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ 'เดลิเมต'

กรมวิชาธิการ กระทรวงธรรมการ

มีกรรมสิทธิ์ ตามพระราชบัญญัติ

๑.๑๔

ป
๔๒๘.๖๔
ม

แบบเรียนภาษาอังกฤษ

ชั้นไต่เล่ม ๓

แปลภาษาอังกฤษเป็นไทย

เซอร์ โรเบอร์ต มอแรนต์ เรียบเรียง

พิมพ์ครั้งที่ ๕๐๐๐ ฉบับ

พ.ศ. ๒๔๗๓

ปกกระดาษราคาฉบับละ ๖๔ สตางค์

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ 'เดลิเมต์'

กรมวิชาธิการ กระทรวงธรรมการ

มีกรรมสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

๗๐๖๔๐๒

คำนำ แต่ คราว พิมพ์ ครั้ง แรก

(๑) หนังสือเล่มนี้ได้แต่งไว้ให้เป็นแบบหัดอ่าน สำหรับนักเรียนชาวไทย ที่จะได้ศึกษาเรียนรู้ในภาษาอังกฤษ แต่ผู้ที่ใช้หนังสือแบบเรียนนี้ ต้องมีความรู้พอที่จะอ่านคำเนียงคำอังกฤษเสียก่อน และต้องรู้ความในถ้อยคำภาษาอังกฤษอื่นๆ บ้างพอใช้ได้ จึงจะควรใช้หนังสือนี้ได้ สมประสงค์

เรื่องความที่ได้จัดไว้นี้ ได้เรียบเรียงเอาแต่ที่แปลเป็นไทยได้ง่าย ด้วยหวังใจว่านักเรียนจะได้คิดแปลเอาเองไม่ให้อาศัยครูช่วยบอกมากนัก เพราะเหตุฉะนั้นบรรดาเรื่องความที่ได้จัดไว้นี้ ได้คิดเรียบเรียงให้เข้าประโยคไทยที่จะแปลให้เข้าใจได้โดยง่าย ที่แปลลงส่วนภาษาไทยนั้นไม่มีใครมิใช่เลย

(๒) อนึ่งนักเรียนที่จะหัดอ่านหนังสือเล่มนี้ ต้องศึกษาแบบเรียนที่ชื่อ ว่า “บันไดให้เรียนเล่มที่หนึ่ง” ไปจนจบเล่มก่อน และในเล่มที่สองให้ถึงหน้า ๑๐๗ ก่อน

II.

จึงจะจับอ่านหนังสือนี้ได้ ประสงค์จะให้นักเรียน ๆ ทบทวนไปมา เพื่อจะไม่ให้ซ้ำซาก เบื่อหน่ายที่เรียนประจำอยู่เดิมเดียว

(๓) แต่ผู้ที่ จะ หัด อ่านใน หนังสือเล่มนี้ ใน เมื่อ เวลาที่ยัง เรียน อยู่ ใน เล่มที่ สอง นั้น ถ้า ยังไม่จบเล่มที่ สอง ก็อย่าเพื่ออ่านให้เกิน บท ๓๐ ต่อเมื่อจบเล่มที่ สอง เข้าใจได้ตลอด แล้วจึงจะเลยพ้น กำหนด บท ๓๐ เล่มนี้ ต่อไป ได้ อาจารย์ต้องคิด การให้ นักเรียน ๆ ทั้ง สองเล่มนี้ ให้ได้เสีย กัน แต่พอดี ให้ สัมประสงค์ ดังว่า มา นั้นจึงจะควร

(๔) ได้ ใจ ว่า อาจารย์ผู้จะ สอน หนังสือ นี้ จะระวัง สั่ง สอน ตามวิธี อัน สมควร ที่ จะ บำรุง ความคิด ของ นักเรียน ให้รู้ เรื่อง ขึ้น ทุก ที่ เป็น ต้น ว่าให้ นักเรียน อุดล้าที่แปล เรื่อง ความ หนังสือ อังกฤษ นั้น ออก เป็น ภาษาไทย ตาม บัญญา ของตน และให้ ดูใน คำอธิบาย และใช้ ดิก ชันนารี ที่ จัดไว้ ข้างท้าย หนังสือ นี้ ก็ คง จะ แก้ไข แปลไป ได้ ทั้ง เป็น

III.

ประโยชน์ แก่ ความ ตริ่ก ตรของ ก็ คง จะ คู่้น เคย กับ สำนวน
ภาษา อังกฤษ ได้ เร็ว

ถ้า นักเรียน คิดใน ซ้อใด ขอให้ อาจารย์ บอก แนะนำ
เกด็อก ว่า นัก เรียน จะ เอา คำ ของ ครู ที่ บอก นั้น ไป ท่อง ซึ้น ใจ
เสีย หาได้ คิดโดย บัญญา ของ ตัวไม่ ดัง นั้น แหะ จัด เป็น วิธี
อย่าง คำ ที่ สุก คง จะ ไม่ สำเร้จ ประโยชน์ ได้

(๕) วิธีให้ หนังสือ นั้น ซึ่ง จะ เป็น ประโยชน์ แก่ ตัว นักเรียน
เต็ม ที่ นั้น เมื่อ ได้ อ่าน ใน เรื่อง บทใด เข้าใจ ความ แล้ว อาจารย์
ควร จะ หัด นักเรียน ให้ สันทนา ใช้ ภาษา อังกฤษ ใน เรื่อง ความ ที่
อ่าน นั้น นักเรียน จึง จะ มี โอกาส ใช้ คำ ใหม่ ที่ ได้ เรียน ใน แบบ
อ่าน นั้น พุด เป็น สำนวน เช่น ไข่ ใน หนังสือ ไว้ แล้ว และ
นักเรียน จะได้ เข้าใจ ความ ใน คำ ที่ ได้ อ่าน นั้น จำเพาะ คำ
ละ คำ โดย ละเอียด ลึ้น ดัง ดีย ไม่ เป็น แแต่ รู้เงา ๆ ตาม เรื่อง
หรือ สำเนา เท่านั้น

(๖) ใน ข้าง ท้าย หนังสือ นั้น ได้ จัด เรียง ประโยค ไว้
เป็น ตัว อย่าง ใน การ สันทนา ใน เรื่อง ความ เช่น ว่า นั้น ได้ จัด

IV.

ไว้ แต่ ๒ เรื่อง ๓ เรื่อง เท่านั้น ให้อาจารย์พิจารณาดูแบบ
คำ สั้นทนานี้ เขาเขียน อย่างไร ประจำ เรื่อง อื่น ๆ ทุก ๆ เรื่อง
อย่าให้ผิด การ นี้ ไว้ จวนจะ เรียน หหมด เด่ม พอนักเรียน
อ่านใน เรื่องใด เข้าใจ ความ ถูก แล้ว ควร จะให้ หัก พัก สั้นทนา
ใน เรื่อง นั้นให้ ชำนาญ

(๗) นักเรียนที่ ศึกษาใน ตำราแบบเรียน เรื่อง บัน ไคนี้
ถ้า เรียน มาถึง เด่มที่ ๕ ได้ เกิน ครั้ง เด่ม แล้ว ก็ คงจะมี
ปัญญา ความรู้ พอที่ จะ คิด เขา ดำเนา เรื่อง นิทาน ต่าง ๆ ใน
เด่มนี้ แต่ง ขึ้น เป็น ภาษา อังกฤษ โดยปัญญา ของ ตัว

นักเรียน ที่ เรียน มาถึง ชั้น นี้ แล้ว ถ้า อ่านในบท ไค
เข้าใจ ความ แล้ว อาจารย์ ควร จะให้ นักเรียน หัก แต่ง
หนังสือ อังกฤษ เช่นว่า มานี้

PREFACE.

1. This book is intended as a **READING BOOK** for Siamese pupils who have learnt to read English with facility, and have acquired a fair vocabulary of words. It is specially arranged so as to very easily translated into Siamese : so that the pupils may do the translation work *by themselves* without much help from a teacher. For this reason the English has been carefully arranged in such a form as to be readily translated into Siamese without much change of the idiom: therefore difficult English idioms have been purposely omitted. This will account for the fact that the English is in many places somewhat poorly expressed (to an English ear), but it is believed that the very great advantages gained for the pupil by this, will more than counterbalance any apparent shortcomings in the expressions and idioms used.

2. Before beginning to use this book, pupils must have nearly finished Volume I., of this series; and also more than half of Volume II. This book will then form a variety of lesson for the pupils, to be used at school in interchange with Volumes I and II., variety of work being a great incentive to industry.

VI.

3. The pupils must not be allowed to go beyond lesson 30 in this volume till they have thoroughly mastered Volume II. The amount of work done in each of the two volumes must be carefully proportioned to bring about this result.

4. It is hoped that this book will be used in the right way for developing the pupils' minds; that is to try and *translate for themselves*. By using the notes and dictionary at the end, it will not be too difficult; and puzzling out the meaning is excellent practice for them, and will increase their knowledge of, and familiarity with the English language very rapidly. On *no* account let the teacher tell the pupils the meaning, and then make the pupils learn it by heart, this is the worst way of doing the work.

5. To give the book its full capacity for usefulness, good conversation lesson should always be given on the matter contained in each lesson, after the meaning has been thoroughly mastered, and the lesson read over several times.

This will accustom the pupils to using, in conversation, any new words that they learn in their reading;

VII.

besides making it certain that the pupils understand the meaning of the lesson thoroughly, word by word, and do not merely know it by rote.

6. The sentences given at the end of this book are meant for this purpose. But they are only given as specimens or examples, (on a few of the lessons,) of what should be done by the teacher on *every* lesson in the book as soon as it has been mastered. They should not be kept till the book is finished: but practice should be given in conversation immediately that each lesson is mastered.

7. When the pupils have done more than half of Volume IV., they ought to be able to write out in English short abstracts of each lesson in this Volume, as soon as each lesson has been thoroughly mastered.

VIII.

NOTICE TO TEACHERS USING THIS BOOK.

The matter contained in the first seventeen lessons of this book includes a large amount of conversation, and of sentences of a more or less colloquial type. They have been brought together in the earlier exercises, so that the teacher may easily refer to them, for frequent practice, or when he is in search of a specially conversational style of passage for the pupils to study.

But the very fact that the first seventeen pieces are of this specially conversational character, will show the teacher at once that they must, of necessity, be far more difficult for the pupils to translate into Siamese than an ordinary piece of narrative or description would be. For it is always the idioms and phrases of daily conversation which differ so largely between one language and another, and in which the idiosyncracies of every language are specially prominent.

It therefore, of course, follows that the teacher will not allow his backward pupils to commence translation work by doing these difficult pieces first: but rather choose out pieces of a specially easy nature, such as those between Lesson 18 and Lesson 30: or any others which are specially applicable to the work already done by the pupils in other books, before they commence this translation work.

IX.

The teacher is not supposed to go straight through the book; but to judge of the capacity of his particular set of pupils, and choose pieces specially suited to them.

It will be expected however, that the pupils will have thoroughly mastered all the pieces in the *first* half of the book, before they commence upon Lessons 51-100.

With regard to the best manner of using the book.— The author would specially urge upon teachers that they *on no account* expect their pupils to write out good Siamese translations of the exercises, until the pupils have advanced far on in the book. Perhaps from Lesson 41 onwards, it may be a useful home exercise; but even then, it should never be expected, until the lesson has been thoroughly prepared, and also been gone over with the teacher several times, in class, *viva voce*, and the meaning and phraseology and special difficulties thoroughly mastered by each boy.

The best way, with beginners, is to let the pupil read the lesson through, in class, *viva voce*, as a *reading* lesson: so as to make sure that there are no words whose *sound* may cause a difficulty:—taking no account, as yet, of the meaning.

Then to let the boys do their best to find out the meaning by themselves, silently, each boy for himself, *without any outside help*, except what he can find in the notes and vocabulary.

X.

Then to take the pupils in class: and go through the piece as a translation lesson. And it is here that the powers of a good teacher will be specially brought into play. For it is by skilful questioning, and by careful suggestions and hints that the pupils will be led on to infer, or to reason out, the probable meaning of any passage.

For instance, if the pupil, when translating *viva voce* in class, gives some Siamese rendering which manifestly makes nonsense, and does not fit in with the rest of the passage at all, the teacher should get the class to see how and why it is nonsense to give such a rendering. If the right meaning does not *then* become apparent, he should try by careful questions to elicit from the pupils what they would expect to find, in such a story or such a passage, and so, by questioning, and leading the boys on to *thinking* the matter out, they will at last find out the real Siamese meaning for themselves.

When this process has been carried out several times, the pupils will soon find that it is no use to cry out at each difficult place **แปลไม่ได้** because the teacher will always *refuse* to tell them what they want to know, and will *only* assist them to find out *for themselves*. And thus the boys will find that they actually possess within themselves the power (Hitherto

XI.

latent perhaps) of finding out for themselves the meaning of an apparently strange passage.

It is clear that the pupils will then work with far greater zest: and each one will endeavour to avoid being the only one in the class to give in (ยอมแพ้) when struggling with a particular difficulty.

It must be added that work done in this way, will not be forgotten: for a thing once thought out, will stay in the boy's minds. This fact alone should show the superiority of this method over the ordinary method of telling the boys the meaning of each sentence and letting them get it up, by heart, by rote work.

But when we realize that besides *this* advantage, it also means a continual training and development of the pupils' *minds*, it will surely at once give the palm to this reasoning method over the rote method.

At the outset, only a *Viva Voce* Siamese rendering should be required: for the object of making the boys give a Siamese version of the passages, when they are beginning a book like this, is *only* to make sure that they grasp the meaning of the English.

The idea being that—by constantly reading English narrative or conversation, of which the meaning is quite clear to them,—a certain amount of English phrases and English expressions will *soak in* to the

XII.

pupil's mind, as it were, till his ear and tongue become accustomed to the various turns of expression in English, and to the particular way in which the English speaker gives an idea, which is rendered perhaps quite differently in Siamese.

After this "soaking in" process has gone on for some little time, it will be necessary for the teacher to begin to draw the pupil's attention, whenever opportunity offers, to the special differences between English and Siamese ways of expressing the same idea; as is done in the note on § 3 in Lesson III. So that, after some time, they will readily think of the proper English equivalent for any particular Siamese idiom, when they are doing that most useful, but difficult portion of their work, viz., translating from Siamese to English.

And it is for testing their progress in this particular branch of study, that the conversations should be framed on each lesson; as is mentioned in the preface, and illustrated in the appendix.

Some time will have to be spent on the above two matters, viz:—

- (i.) On the assimilation, or unconscious acquisition, of a certain amount of English phraseology, and

XIII.

- (ii.) On acquiring a faculty of turning a particular Siamese idiom or phrase into its truly corresponding equivalent in English phraseology.

And after this, it will perhaps be time to expect the pupil to write out really good Siamese translations of their pieces, after each piece has been *thoroughly* mastered in the class work.

This work will be done with a 3rd object in view, entirely different from the two above mentioned objects: viz., to practise the pupils in accuracy of thought and of observation: so that they shall give the real meaning of the passage in the best Siamese equivalents: *not*, of course a *verbatim* translation: but an accurate translation in the proper sense of the word.

The excellence with which this work will be done, will depend largely on the pupils' knowledge of good Siamese composition. For this reason therefore it should be kept till somewhat later in the English course, but specially also for a further reason: viz., that it is really a most difficult task, even for a trained mind, to give a *good* version of a strange passage in one's own language. And it is a *good* version that we want our pupils to write; not a faulty one. To write out a faulty one will be doing serious harm to their

XIV.

Siamese composition. But as long as they have considerable difficulty in finding out the mere meaning of a passage, so long will it be quite unfair to expect them to give full attention and care to giving a Siamese version which shall be both accurate and elegant in composition.

Clearly, then, we must wait for *this* faculty till the pupils have gained considerable facility in grasping the meaning of a passage: say till Standard III. at the earliest: and not before they have well mastered the first half of this Volume III.

In using the book then, let the teacher bear in mind the several purposes which it should serve, in skilful hands: and the several objects which he has to keep them in view, when taking his class viz:—

- (a) To practise his pupils in plain reading, so as to get clear pronunciation, fluency of utterance.
- (b) To accustom his pupils to make pauses according to the sense and to give the right tones, and the right raising and lowering of the voice which are appropriate to any particular idea: and on which the English language specially depends for its emphasis, and power of expression. [Vol. I could

XV.

not help in this, as the pupils did not then *understand* what they were reading. The conversations in this Vol. III should give excellent scope for it.]

- (c) To enable the pupils to become thoroughly accustomed to English ways of expression, and the ordinary English phrases for any particular idea; so that they carry in their minds, ready for immediate use, as it were, a fair stock of English phraseology; with whose meaning they are quite familiar, and which they can reproduce at once, when any particular idea or sentiment, requiring the expression, is made known to them in Siamese.
- (d) To train the pupil to bear in mind special striking differences between English and Siamese methods of expression. So that, when translating from English to Siamese, or from Siamese to English, he should give the proper *equivalent* in either language, and not give a slavish verbatim reproduction, in phrases quite foreign to the language in which he is writing. And to make him so familiar with these striking differences, that a phrase in English will at

XVI.

once suggest to his mind its corresponding phrase in Siamese, and *vice versa*.

[e] To train him in absolute accuracy and clearness of thought: so that, after reading an English passage once or twice, he may have in his mind a clear, accurate and complete notion of the whole passage in the English; previously to trying to render it into Siamese.

[f] To cultivate his faculty of writing his thoughts accurately in his own language, in really good Siamese composition; taking care to write neither too much nor too little, and to observe the style of the original.

In conclusion the author would venture to quote the great dictum of a leading English teacher, "The object of education is to produce power in a man's self"

This dictum is from Mr. Thring's book on teaching. The same writer afterwards goes on to say:—

"The whole matter rests on the best method of
"awakening and exercising dormant faculties: of
"directing and training them: of giving them material
"to work upon: and of finally, so increasing their

XVII.

“vigour, and quickening them into higher life, as to mean a giving of a practically *new* sense, and creating as it were a new creature.

“The work of a teacher then is—*producing thought and training it.*

“Teaching means skilful questioning, to force the mind to see, to arrange, to act.”

That is to say, we want to teach our pupils in such a way as to develop in them a power to do certain work *by* themselves and *for* themselves unaided.

We do *not* want to make them work through this book simply that they may know what is contained in this one particular book: or simply that they may be able to give a Siamese translation of each of its pages; when called upon by parent or teacher to show off in this manner.

No: we want them to use this book in such a way that they will, by daily using it, learn how to be able to read *any* English book by themselves; in such a way as to understand it and get at the meaning of it, and if necessary reproduce it, — merely by their own unaided powers of thought and observation.

XVIII

This end can only be attained by teaching according to the reasoning method, named above: never, by the rote method.

ROBERT L. MORANT.

Bangkok, 1890.

CONTENTS.

1. Hen and pussy	-	33. Ploughing	-	-
2. Sailing the Boat	-	34. The House on Fire	-	-
3. Joe and his Rabbits	-	35. Do.	-	-
4. The sick boy	-	36. Do.	-	-
5. The Light house	-	37. Do.	-	-
6. The Kittens	-	38. Tea	-	-
7. The Mule	-	39. History of my Table	-	-
8. Hen and Nest	-	40. Conversation	-	-
9. Tom and his doves	-	among animals	-	-
10. Carting the Corn	-	41. The Lion and the Mouse	-	-
11. Kitty in the Basket	-	42. The Dog and the Shadow	-	-
12. The sick Dolly	-	43. The Fox and the Goat	-	-
13. A walk in the field	-	44. The Wasp and the Bee	-	-
14. Our Donkey	-	45. The Fox and the Crow	-	-
15. The girl in the pond	-	46. What is it ?	-	-
16. The toy shop	-	47. The Bees	-	-
17. Catching fish	-	48. The Bear	-	-
18. The Stork	-	49. What is it ?	-	-
19. Bread	-	50. The Town Mouse	-	-
20. My clever Dog	-	51. Do.	-	-
21. The Snail	-	52. How to catch fish	-	-
22. The Eagle	-	53. A spider that	-	-
23. The Teak tree	-	saved a man's life	-	-
24. King of Beasts	-	54. My broken leg.	-	-
25. The Camel	-	55. The King who	-	-
26. The days	-	helped a thief	-	-
27. The Frog	-	56. The Wolf	-	-
28. The Rat	-	57. The teak tree and attap	-	-
29. The Goat	-	58. The tailor and the sailor	-	-
30. The silkworm	-	59. Who is the thief ?	-	-
31. The Cock and Hen	-	60. The fool's mistake	-	-
32. A pencil	-	61. Disobedience	-	-

CONTENTS.

62. Spectacles - -	84. Bamboo - -
63. The Ox and the Wheels	85. The Ass and the Mule
64. Conversation in School	86. Conversation
65. The horse shoe nail -	about a Letter
66. The boy and the brook	87. The Wolf and the Lion
67. Conversation in School	88. The Giraffe -
68. The dove and the ant	89. Conversation
69. The thief and his mother	about Health
70. How to catch idle boys	90. The Bat,
71. The hare and the tortoise	Beasts and Birds
72. Conversation in School	91. Conversation
73. The bear and	about Time
the travellers	92. The Eagle and the Crow
74. Ten friends - -	93. The parrot - -
75. Conversation in School	94. Conversation
76. The brass and earthen pot	in the Market
77. The bundle of Sticks -	95. The Mule and the Horse
78. Going to law - -	96. Conversation about Food
79. Conversation on number	97. Flying fish - -
80. The ants and the cricket	98. Rhinoceros -
81. The wolf in sheep's clothes	99. The Tiger - -
82. How to read well -	100. The cat, the cock
83. The dog and the cook -	and the mouse

NOTICE.

The method adopted for Verbs in the above Vocabulary is taken from Volume IV., of this Ladder Series, which specially deals with English Verbs; and it will readily be understood on reference to Volume IV.

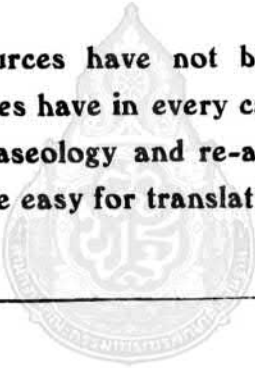
It will therefore suffice, here, to explain that "K tense" corresponds to what is sometimes called the Preterite Tense, and that "L. tense," corresponds to what is sometimes called Perfect Tense, or the Perfect with *have*; or the Past Participle.

NOTE.—*This Vocabulary has been compiled simply and solely for use with this particular reading book. The meanings given have been therefore chosen to fit in with the particular sentences in this Reader where the words severally occur. It may very likely happen that the meanings given would not be suitable, when the words are used in a different connection. The author would therefore remind his readers that the Vocabulary is not meant for general purposes,*

FINIS

Many of the Stories in this Reader have been taken from Various English, American and Indian School Readers.

But the sources have not been here notified, because the stories have in every case been completely altered in phraseology and re-arranged : so as to render them more easy for translating into Siamese.

LIST OF CONTENTS ARRANGED IN SUBJECTS.

Plain Description of Animals or Objects.

14. Our Donkey.	27. The Frog.	47. The Bees.
18. The Stork,	28. The Rat.	48. The Bear.
19. Bread.	29. The Goat.	49. What is it ?
20. My Clever Dog.	30. Silk Worm.	84. Bamboo.
21. The Snail.	32. A Pencil.	88. The Giraffe.
22. The Eagle.	38. Tea.	93. The Parrot.
23. The Teak Tree.	39. My Table.	97. Flying Fish.
25. The Camel.	46. What is it ?	98. Rhinoceros.
		99. The Tiger.

Conversation and Dialogues.

3. Joe and his Rabbits.	16. The Toy Shop.	79. On Numbers.
6. The Kittens.	40. Conversation among Animals.	86. On Writing a Letter.
9. Tom and his Doves.	64. In School.	89. About Health.
10. Carting the Corn.	67. In School.	91. About Time.
12. The Sick Dolly.	72. In School.	94. In the Market.
13. A walk in the Field.	75. In School.	96. Food.

Fables.

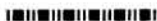
24. The King of Beasts.
41. The Lion and the
Mouse.
42. The Dog and the
Shadow.
43. The Fox and the
Goat.
44. The Wasp and the
Bee.
45. The Fox and the
Crow.
50-51. Town and
Country Mouse. | 57. The Teak Tree and
the Attap.
63. The Ox and the
Wheels.
68. The Dove and the
Ant.
71. The Hare and the
Tortoise.
76. The Brass and
earthen pot.
80. The Ants and
Cricket.
81. The Wolf in sheep's
cloths. | 83. The Dog and the
Cook.
85. The Ass and the
Mule.
87. The Wolf and the
Lion.
90. The Bat, Beasts,
and Birds.
95. The Mule and the
Horse.
100. The Cat, Cock
and Mouse. |
|--|--|---|

Narrative Stories:

24-37. House on Fire.
53. Spider that saved
a man's life.
54. My broken leg.
59. A King who helped
a Thief.
56. The Wolf.
58. The Tailor and the
Sailor.
59. Who is a Thief? | 60. The fool's mistake.
61. Disobedience.
62. Spectacles.
65. The Horse-shoe
nail.
66. The Boy and the
Brook.
69. The Thief and his
Mother. | 70. How to catch idle
Scholars.
73. The Bear and the
Travellers.
74. Ten friends.
77. The bundle of
Sticks.
78. Going to law.
92. The Eagle and the
Crow |
|---|---|---|

And Fourteen Miscellaneous Pieces.

LESSON 1.

HEN AND PUSSY.

1. The big cat has found the hen's nest. The nest is in a box, and it is made of straw.
2. Pussy wants an egg.
3. How many eggs are there in the nest?
4. We will count them, one, two, three, four, five.
5. If pussy gets one, how many will the hen have then?
6. The hen has come now. She will not let pussy get one egg.
7. Look at the hen! She will peck pussy's face.
8. The cat looks as if she would bite the hen.

9. In a few days the eggs will break, and little chicks will come out of them.

10. The old hen will be very glad, and she will say, cluck! cluck! cluck!

nest

look

chick

straw

as if

old

egg

left

hen

count

food

pussy

peck

few

face

break

LESSON 2.

SAILING THE BOAT.

1. This is Sam's toy-boat. It has two masts.
2. How many *sails* has it? It has five.
3. Sam will sail it in the big tub.
4. There is no wind, so Sam will blow into the *sails* :
and then the ship will sail very fast.
5. It cannot go very far, as the tub is small.

toy

mast

tub

wind

blow

far

LESSON 3.

JOE AND HIS RABBITS.

1. *Tom.* Joe, I have come to see your rabbits. How many have you?

2. *Joe.* Can you not count them, Tom?

3. *Tom.* Oh, yes! one, two, three, four, five, six. You have six rabbits, Joe.

4. *Joe.* Is that all? Count again.

5. *Tom.* Ah! now I see one more! He is hiding behind the others. Then you have seven rabbits, Joe.

6. *Joe.* Yes, and I like this white one best of all.

7. *Tom.* What do you give them to eat?

8. *Joe.* They like bread, corn, grass, and many kinds of green stuff.

9. *Tom.* How tame they are!

10. *Joe.* Yes, they are tame, because I am kind to them I always feed them well.

11. *Tom.* Do the rabbits know you, Joe?

12. *Joe.* Oh yes, they all know me when I come to the cage.

13. *Tom.* Joe, have you any young rabbits yet?

14. *Joe.* No, but I shall soon have some; and then I must make a big new house for them to live in.

rabbits

again

hide

soon

behind

others

best

live

corn

green stuff

tame

kinds

cage

young

LESSON 4.

THE SICK BOY.

1. Poor little Ben is very ill. He must lie in bed all day
2. Tom and Ned are very sorry for Ben, and they have brought some books to Ben's house.
3. They will read him a nice tale out of their books.
4. How glad poor Ben will be, not to lie in bed alone all day.
5. Ben has been sick a long time. He fell off his pony, and hurt the bones of his back.
6. The doctor says he must lie down for many months, and never walk about at all, and then perhaps he will be strong again next year.

lie	strong	bones	back	at all
nice	sorry for	brought	house	perhaps
hurt	tail	alone	long time	fell off

LESSON 5.

THE LIGHT HOUSE.

1. Do you see that tall house there, on that high rock?
We call it a light-house.

2. I will tell you what it is for.

3. Men build a light-house on the sea shore; and at night they light a bright lamp in it.

4. Then men in ships can see this light a long way off.

5. If the men in the ships did not see the light, perhaps the ships would dash against the rocks. So the light-house is very useful.

6. They make the windows at the top of the light-house of various colours: some red, some white; and they make them turn round sometimes, too.

7. For the Captain has a book which tells him what coloured light each place has; so he knows where his ship is, when he sees the light-house.

light-house

bright

various

rock

for

long way off

colour

turn

dash

build

useful

sometimes

shore

LESSON 6.

THE KITTENS.

1. Four little kittens were playing together, one day in my house.

2. At last I heard one kitten, named Spot, say "See, I have got a big bone!"

3. Then Blackie said "Where did you find it?"

4. And Spot said "I found it down stairs."

5. Then the others said "Oh, Spot, please let us all lick the bone."

6. So Spot put the bone on the ground, and they all licked it, and took all the meat off the bone.

7. Then they all said "Mew, Mew, Mew, thank you Spot," and then they all ran away to catch mice.

8. Have you ever heard cats talk together like this?

kitten	ground	others
play	meat	took
together	catch	away
down stairs	have got	please
lick	find	

LESSON 7.

THE MULE.

1. Three boys, Fred, Tom and John, had a big mule named Bob.

2. One day they caught Bob, and Tom said "Now then Bob, you must give us all a ride on your back."

3. "Now Fred, jump up, don't be afraid; the mule is quiet; John, you get up too, and I will get up last."

4. So they all three got up on the mule's back.

5. But Bob did not see any fun in this. He thought three boys on one mule were two too many.

6. So he jumped and kicked hard.

7. Tom cried out "Fred, hold tight, hold tight."

8. But poor Fred could not hold tight; and he fell off: and John too; at last, Tom fell off also, into the mud.

9. The old mule was very glad and away he ran to the field.

10. I think the boys will not want to get on Bob's back again, all at one time.

mule	got up	fell
caught	last	mud
ride	fun	field
back	thought	away
jump	kick	
afraid	hold tight	
quiet	hard	
too many	cried out	

LESSON 8.

HEN AND NEST.

1. "Cluck, Cluck," said the old hen; what does she want to say?
2. I think she tries to tell you that she has laid an egg.
3. Her nest is in the barn among the straw.
4. How many eggs are there in it?
5. Let us count; one, two, three, four, five, six.
6. When Bob saw the nest, he said "Mother wants some eggs to make a cake, so I will take them to her."
7. "When she has made the cake she will give me some; and I will bring you some corn and bread to eat, Mrs. Hen."

try	barn
laid	corn
tell	cake
take	bread

LESSON 9.

TOM AND HIS DOVES,

1. Tom has a big dove house: he keeps ten doves in it; they are all different colours.

2. Tom likes this white pair best: they are nearly as white as snow.

3. All the doves know Tom, and when he calls them, they will come and sit on his hand.

4. One day May and her mother came to see Tom's doves.

5. And May said "Tom, will you sell this beautiful white pair?"

6. "Oh no" said Tom "I cannot sell those: I love that white pair best of all."

7. "Besides I could not sell them just now, because they have two little white babies in their nest; and they must take great care of them."

8. "How tame all your doves are, Tom," said May.

9. Yes," said Tom, "they are very tame, because I am always kind to them and feed them myself every day."

done	like	sell
different	snow	beautiful
house	pair	best
colour	nearly	just
same	white	because
myself	care	babies
kind	always	tame
	besides	

LESSON 10.

CARTING THE CORN.

1. One day in summer Ted said to his father. "Father, may I help you to get in the corn?"

2. His father said "Yes, Ted, you may help me, if you can; but I think you are too small; how can you help me?"

3. Ted answered "I can help you, father, I am sure: I will put my dog Fido into my little cart, and he can drag the corn to the ban."

4. Then Ted called his dog and said to him; "Now Fido, good dog, we will do some work to-day; and then this evening you shall have a big bone to eat."

5. Then Ted put Fido in the cart; and filled the cart with corn; and took it to the barn many times. They worked very hard till the evening.

6. When Ted's father saw that they had dragged plenty of corn to the barn, he gave Ted some money.

7. And Ted went to the shop, bought a top for himself, and a bone for Fido.

summer

cart

fill

help

drag

till

hay

barn

plenty

answer

call

money

sure

work

bought

put

evening

top

get in

LESSON 11.

KITTY IN THE BASKET.

1. One day Lily's aunt came to see her: she had a basket in her hand.

2. When she saw Lily she said "Well, Lily, what do you think I have got in this basket ? "

3. Lily said "I don't know, aunt: please tell me what it is."

4. "Open the basket and see " said auntie.

5. "Oh " said Lily "it is a dear little kitten!"

6. When Lily lifted the lid of the basket, a little kitten jumped out: it was a very pretty kitten.

7. The kitten was very glad to get out of the basket, and purred to show that she was happy.

8. The kitten stayed with Lily for many weeks, and Lily was very fond of her.

9. One day Lily was away from home all day ; and Kitty ran all over the house and cried "Mew, Mew!" as if she wanted to say "Oh, where is my dear Lily gone?"

10. When Lily came home at night, the kitten was very pleased, and rubbed its head against Lily, and seemed to say "I am so glad you have come back, dear Lily."

aunt	kitten	jump	show	over
basket	lid	pretty	happy	cried
saw	lift	purred	stay	house
as if	pleased	rub	seem	

LESSON 12.

THE SICK DOLLY.

1. Nelly's dolly is very sick to-day. Dolly's name is Fan,
2. Nelly's brother Joe will be the doctor, and will come and see poor Fan.
3. Joe puts on his father's hat and eye-glass and coat : for he wants to look like a man, wise and clever.
4. When he sees Miss Fan, he feels her pulse, and shakes his head, and says "Mrs. Nell, how is your little girl to-day?"
5. Mrs. Nell said "Not very well to-day, doctor: I think she has fever."
6. "Well" says Doctor Joe "You must keep her in bed; and make her drink the medicine which I will send this afternoon!"

7. Nell says; "Doctor, do you think she will soon get well?"

8. "Oh yes, I think so: if you take great care of her."

9. Nelly smiles at Fan and says "I will take great care of you, dear Fan, for I love you very much."

sick	wise	head	make
doll	old	fever	medicine
brother	feel the pulse	keep	send
tries to look	shake	drink	soon
get well	take care	smile	love
Mrs.			

LESSON 13.

A WALK IN THE FIELD.

Father. Get your hat Jim, and come with me for a walk in the field. I will take you to see the corn.

Son. Is it ripe yet?

Father. Yes, it is all cut now; and now they leave it in the sun to dry.

Son. What fine corn it is!

Father. Yes, it is very tall. Go and ask that man to let you have some to eat.

Son. Please, farmer, may I take a little corn to eat?

Farmer Yes, certainly. But you must rub the grains in your hand before you eat it, to take away the chaff.

LESSON 14.

OUR DONKEY.

1. We have a fine donkey at home, named Bob.
2. He has long ears and a fine coat.
3. He is very gentle; but if you pull his ears he will bite you.
4. Bob can trot fast; but if you beat him, he will not go.
5. He does not like the stick: you must say. "Come along, Bob, come along;" and then he will go.
6. He likes cake: if you call him, he will come and eat cake out of your hand.
7. If you feed him, he will let you ride on his back in the field: that will be great fun.
8. Sometimes we harness him to the cart; and father drives to market, and brings the cart back home, full of things.
9. Then when Bob comes into the stable, we give him hay and corn, and rub him all over his body; and give him water to drink.
10. He is a very good donkey. We have had him for five years.

LESSON 15.

THE GIRL IN THE POND.

1. When you are a big boy, you must learn to swim: and then if you fall into the sea or river, you will not drown.

2. One day a girl was walking by a pond; and she went too near to look at a fish, and fell in.

3. No one was near to see her, and she cried out loud.

4. A man in the road heard her, and ran to the pond. When he saw the girl in the water, he did not wait to take off his coat, but jumped into the water and pulled her out.

5. If that man had not heard her cry, the girl would have been drowned, I am sure.

6. All boys and girls should learn to swim, while they are young.

7. If you practise a little every day in the water, and if you are not afraid, you will be able to swim in a very few days.

8. In the English schools, all the boys must learn to swim. If a boy cannot swim, he may not play in boats at all.

LESSON 16.

THE TOY SHOP.

1. Kate's aunt took Kate and her brother John to a shop, yesterday, to buy some toys.

2. Aunt said "Now, Kate, what would you like?"

3. "Oh, I want that beautiful doll please, aunt," said Kate.

4. And John cried out "Oh I want that boat!"

5. But his aunt said "Wait a minute, John, and look round the shop at all the toys; and be sure that you like that horse best of all."

6. Then John saw a ball; and he said "Oh, I want that: please buy it, aunt."

7. "Yes, I will" said aunt.

8. "Oh, no, wait a minute!" cried John, "I want that box of soldiers."

9. Aunt and Kate laughed at him: for he did not know what toy to have: he like so many.

10. At last, he said "Oh, I want that kite: please give it me, aunt, and then I will shut my eyes and go out of the shop."

11. So aunt bought the kite for John, and the beautiful doll for Kate and they went home.

LESSON 17.

CATCHING FISH.

1. Mark and Jim and Long are great friends.
2. They go to the same school, read the same books, and play the same games, together.
3. One day Mark said "To-day I shall go to the river to catch fish: will you come too?"
4. "Oh yes, I will come" said Jim.
5. But Long said, "I should like to go very much, but I must go to school."
6. "School is shut to-day, teacher is ill," said Jim.
7. "Then I will come too" said Long.
8. So they all found their fishing rods and went to the river.
9. By and by Mark said "There! I see a big fish, look at him: keep still Jim: I will catch him in a minute."
10. "I see him," said Jim. "It is a splendid fish."
11. "There! I have got him; help me to put him in the basket, now I shall take it to poor Ann, who is ill; I know she will like this nice fish to eat."

LESSON 18.

THE STORK.

1. The stork is a large and handsome bird.
2. It has long legs, a long neck, and a long beak.
3. Its beak and legs are red, but its back, neck, tail, and breast are white, and the wings are nearly all black.
4. Some storks live near ponds and rivers, and some live in towns.
5. Those that live in towns make their nests on the top of a house.
6. But those that live near rivers make their nests on the tops of high trees.
7. In hot countries there is a very big bird like a stork, called a flamingo: it is of a red colour, with long legs like a stork, and beautiful red wings.
8. The ostrich is something like a stork, but it is much larger, and it cannot fly.

LESSON 19.

BREAD.

1. We make bread from flour, and we make flour from wheat; and wheat grows out of the ground.

2. When wheat comes up out of the ground, it is green and looks like grass but when it is ripe it is yellow.

3. When it is quite ripe, men go to the fields and cut the stalks with sharp knives called sickles, and bind them up into sheaves.

4. Then they stand the sheaves up, to dry in the sun: for they cannot make good flour, if the wheat is not dry.

5. When the sheaves are quite dry, they put them in a cart, and take them away to the barn.

6. Then at the barn, they must thresh the wheat, to take the grain from the chaff and from the straw.

7. Then they put the clean grain in big sacks, and take them to the mill.

8. At the mill, they grind the grain between two big stones, and make it into flour.

9. They turn the stones of the mill in many ways; sometimes by wind, sometimes by a stream, sometimes by steam.

LESSON 20.

MY CLEVER DOG.

1. I have a clever dog named Pun: he has very sharp eyes. If a rat comes out of its hole, Pun is sure to see it. Then he runs after it, and catches it, or drives it back to its hole.

2. I bought Pun when he was quite small: I have kept him for years; and now he can do many clever tricks.

3. If I put my book on the floor, and say "Pun, take care of it," he will lie down there, put his paws on it, and let no one take it from him.

4. He can stand on two feet and hold my hat in his paws.

5. Sometimes I give him a coat and put a cap on his head; and then, when I say "Salute," he stands up straight, and puts his paws up to his cap, like a soldier.

6. Pun is a great friend of my pony Bob. When the stable door is open, he goes in and stays with Bob for an hour or two.

7. When Bob is in the field, Pun runs out and barks and makes Bob play with him; and the pony and dog race together, and have great fun.

LESSON 21.

THE SNAIL.

1. What is that, moving on the ground there? Oh! it is a snail; look at his shell.

2. When a snail goes for a walk he always takes his house with him.

3. If you touch him, he pulls in his horns and his head, and hides inside his house.

4. Keep still a few minutes, and we shall soon see him come out of his house again.

5. There! Now you can see his horns again. Look! his eyes are on the top of his horns; now he is going up that tree.

6. If you cut off his horns, they will grow again in a few days. If we could get new legs when we break them, how good it would be!

7. It must be very convenient, too, always to have your house with you wherever you go. But the house is so heavy that Mr. Snail cannot go fast.

LESSON 22.

THE EAGLE.

1. The Eagle is a large strong bird; it can fly very fast and very high; it is often called the king of birds.

2. Eagles live for very many years; sometimes more than a hundred years.

3. They build their nests in high trees, or among high steep rocks.

4. Their nests are large, sometimes five or six feet across. They are made of sticks and moss. They use the same nest for many years.

5. The Eagle lays two or three eggs at one time. They are white, and as large as a goose's egg.

6. The mother eagle loves her young very much, and teaches them to fly.

7. The eagle has wonderful eyes. When he is on the top of a high mountain, or flying in the air high up among the clouds, he can see any small lamb, or any dead thing lying on the ground in the valley.

8. And he swoops down, just like a stone falling from the sky, and picks up the dead thing, and carries it up to his nest on the rocks.

LESSON 23.

THE TEAK TREE.

1. Do you see that high tree in the wood?
2. It is a teak tree; its roots are very deep in the earth.
3. The teak tree is very useful; the wood is very strong; men use it to make ships, to build houses, and to make carts and many other things.
4. White ants do not eat teak wood; and it does not rot quickly, like other wood: so we use it very much.
5. Every tree has root, a trunk, a branch and a leaf.
6. In Europe there are no teak trees; that is why we send so much teak wood every year from Siam to Europe in ships.
7. Siam has very fine wood indeed, and there are large forests in the North of Siam, where men cut down the teak trees and send the logs down to Bangkok.
8. In Burmah, they use elephants to help the men lift the heavy logs, and carry them about, and arrange them, in the right places at the saw-mill.

LESSON 24.

THE KING OF BEASTS.

1. A lion once said to a man "I am King of Beasts; I need no crown to make me look grand. I have big teeth, sharp claws, strong limbs, and a long mane.

2. I am fierce and strong. I can kill you with my paw, at one blow: I can tear your body to pieces with my sharp claws, just as you break your bread, with your hands.

3. When I roar, all the beasts of the forest shake with fear and run away.

4. I like to hide and wait for the deer; then, when it comes, I spring on its back and dash it to the ground: then I take its body in my mouth, and carry it away to eat in my den."

5. But the man said to the lion. "Oh, Lion, Lion, I should not like to be such a King as you. If I were a King, I should do good, and help all my subjects, and let them all love me. But the beasts hate and fear you.

6. I do not think you are a good King."

LESSON 25.

THE CAMEL.

1. Have you ever seen a camel? It is a very tall animal and has a long neck: it can carry heavy loads on its back.

2. So it is very useful. Its feet are soft and flat and large; so that it can walk on the deep sand: its feet do not sink in the sand like horses' feet or men's feet.

3. Its stomach is very large, and it can drink very much water at one time and keep it in its stomach; enough, to last for many days.

4. In countries where there is much sand, the camel is very useful indeed.

5. Men use it instead of a horse or a cart; they use it to carry things and to ride on its back: they drink its milk: they eat its flesh when it is dead: and use the skin to make tents and clothes.

6. In Europe they make beautiful rugs of camel's hair: they are soft and keep you warm on cold nights but they are not heavy like a bear's-skin rug.

7. Brushes, for painting, are made of the long hairs from the camel's skin.

8. So, you can see, the camel is a most useful animal.

LESSON 26.

SUNDAY.

MONDAY.

TUESDAY.

WEDNESDAY.

THURSDAY.

FRIDAY.

SATURDAY.

<i>Past</i>	<i>Present</i>	<i>Future</i>
Yesterday	To-day	To-morrow
The day before yesterday	—	The day after to-morrow
Yesterday morning	This morning	To-morrow morning
Yesterday afternoon	This afternoon	To-morrow afternoon
Yesterday evening	This evening	To-morrow evening
—	—	—
Last night	To-night	To-morrow night
Last year	This year	Next year
Last month	This month	Next month
Last week	This week	Next week

LESSON 27.

THE FROG.

1. When a frog comes out of the egg, it has only a head and tail. It has no fins, but it can swim well; for it wags its tail to and fro and so goes along very fast.

2. When it is like this we call it a tadpole: it lives in the water and eats weeds.

3. After a few weeks, the tail shrinks up, and it gets four legs. When it goes to live on land it eats ants and other insects; and now it is a real frog.

4. The toad is very much like a frog, but it cannot hop; and it always lives on land in a dark hole: it eats worms, so it is very useful in a garden, for it eats the worms which spoil our trees.

5. In hot countries there is a frog called a Bull Frog, which makes a loud noise in the night, like a young bull.

6. In the rainy season there are very many of these frogs in Siam; and they come into the garden, when there is much rain, and make such a noise that we can hardly go to sleep in the night.

LESSON 28.

THE RAT.

1. Rats are very clever animals; they have bright eyes, sleek fur, a long tail and sharp teeth, and claws. Some live on land and some in the water.

2. Rats eat many things; they gnaw holes in the sacks and eat corn and rice. They steal young ducks and chickens; and they like bread, meat and cheese.

3. A rat is a great thief; we try to catch him in a trap, but it is not easy, for he is very clever.

4. Sometimes he will make a hole in the floor under a hen's nest and eat the eggs!

5. I once saw a blind rat, which wanted to go back to its hole, but it could not see which way to go; and then I saw another rat come, with a stick in its mouth, and the blind rat took the stick in its mouth too; and the other rat thus led it home.

LESSON 29.

THE GOAT.

1. The goat has a long beard and long horns; it has strong legs and can climb steep hills, where sheep and cows cannot go.

2. In some countries men keep many goats: and boys take the goats out to feed on the hills.

3. They tie a small bell round the necks of the goats: so if one is lost, the boy can easily find it for he can hear the sound of the bell, a long way off.

4. In those countries, men drink goat's milk instead of cow's milk: eat its flesh too; and use its skin to make clothes.

5. A young goat is called a kid.

6. If you look at a goat's feet, you will see that they are split down the middle: we call this a cloven-hoof.

7. There are many animals which have cloven hoofs, like the goat: for instance the cow has cloven-hoofs.

8. Do you know any others?

LESSON 30.

THE SILK WORM.

1. Do you know where we get silk from?
2. A worm makes silk: we call it the silk worm.
3. The silk worm comes out of a very small egg; and its body is then very small, not as large as a pin's head; but it gets bigger very quickly, and in a few days it is as large as your finger.
4. It eats leaves every day, and when it is full grown, it eats no more; but spins a ball of silk, just as a spider makes its nest.
5. It lives in this ball of silk, for a long time: and changes its shape: it becomes a moth, with wings. It looks quite different from what it was before.
6. Then the moth comes out of this ball, lays many eggs, and dies: and from these eggs come more silk worms.
7. This ball, which the silk worm spins, we call silk: men wind it off, and weave it and make clothes with it.
8. In China they keep very many silk worms.
9. The silk worm will only eat one kind of leaf, which is called the mulberry leaf.

LESSON 31.

THE COCK AND HEN.

1. Come and look at me, says the cock, I am **very** handsome. I have a fine red comb, a sharp beak, **bright** eyes, and a splendid tail.

2. Cock a doodle do! That is all the cock can say.

3. Cluck! Cluck! says the hen: I am not a beautiful bird. I know, but I am very useful and always busy.

4. My husband, the cock, wakes me at sunrise, and **we** go to the fields together to find flies and worms to eat.

5. Then I come back home and lay an egg.

6. When I have many eggs in my nest, I must stay **in** my nest all day and keep them warm, till the eggs break and the chicks come out.

7. And then my husband helps me to find food for **my** dear little chicks; and I teach them to walk; and show them how to find insects and worms to eat for themselves.

LESSON 32.

A PENCIL.

1. My pencil is made of wood, and lead and india-rubber.
2. If you want to write, you must sharpen your pencil, with a sharp knife.
3. My pencil is a brown colour, and has some gold letters on it.
4. These letters tell the name of the man who made the pencil.
5. The pencil is long, and round; and it has a point.
6. If you use a pen, you must have ink; but you can use a pencil to write with, wherever you are: you need no ink.
7. Some people do not write with a black pencil on white paper, as we do; but they write with a white pencil or with chalk, on black paper: or on a slate.
8. I once saw a man who had no hands, ever since he was born: but he could hold his pencil in his feet; and could write and draw pictures very cleverly.

LESSON 33.

FOR DICTATION AND TRANSLATION.

1. Do you see that ox in the field? How strong he is!
2. My plough is so heavy, that I must have two oxen.
3. The horses are not strong enough to pull my big waggon: please lend me two more.
4. You must take great care of them if I lend them to you.
5. In Europe, when the field is very large, they do not use horses or oxen to draw the plough, it is too slow.
6. They have two large steam engines, one on each side of the field; and these draw the plough across the field, and back again very quickly; and two steam engines can plough more ground in one day, than two horses and a man could plough in a week!
7. Steam engines are very useful; we use them more and more every year to do hard work for us; instead of using the strength of man or animals.

LESSON 34.

THE HOUSE ON FIRE, I.

1. Do you hear that man? He is shouting "Fire! Fire!"
Go and ask him where the fire is.

2. He says that the fire is in a house near the English Church.

3. Go and fetch the firemen, and tell them to bring the steam engine.

4. Here they come! how fast the horses run! I am afraid they will not be in time.

5. There are many persons on the top of the house; the staircase is burnt down, and they have got no ladder.

6. The women and children are shrieking, for they are in great danger.

7. Look! there goes a brave fireman up the ladder, to fetch the poor people down.

8. Now he is at the top of the house.

See! he is carrying two children, one on each arm.

How quickly he comes down the ladder.

9. Now the children are safe. How glad their mother will be!

LESSON 35.

THE HOUSE ON FIRE, II.

10. Now the men have brought many more ladders, and now all the people are safe, except those two women on the top of the next house.

11. Oh dear! what will they do? The ladder is too short; they cannot reach it.

12. Ah! look at that man in the street; he is a brother of those women: he is climbing up above the ladder, outside the window, up the wall: he has a rope in his hand too.

13. There he is nearly at the top now. Can he climb up to the top where the women are?

14. Yes. I think he can; for he is very strong and very brave and he wants to save his sisters from death.

15. Now he is up on the roof; look, he has tied the rope to the chimney.

LESSON 36.

THE HOUSE ON FIRE, III.

16. Now he is coming down the rope, with one sister on his back. Look! she is safe now! she has reached the ladder.

17. Now the brave man is going up the rope again to fetch the other girl.

18. But he is very tired, and the fire is very hot; so he can hardly climb up.

19. Poor man! he is too weak to climb down the rope; see! he has tied the woman to the rope, and is letting her down the ladder.

There; she too is safe.

20. But look up there! the poor man has fainted; he cannot climb down the rope and the fire is still burning, all over the house.

21. Ah! there is a firman going up to help him.

LESSON 37.

THE HOUSE ON FIRE, IV.

22. But it is no use. Look! the fire has reached the roof; and it has fallen down. The brave man on the roof has fallen into the burning house; so he cannot be saved now.

23. But he has saved his two sisters; I think he is not sorry to die, for he was a brave and good man.

(Write out a story of this fire.)

LESSON 38.

TEA.

1. Tea is made from the leaf of a tree.
2. We get tea from China, Assam, and India.
3. When the English drink tea, they put milk and sugar with it.
4. The tea leaf is black when we buy it, because it was put on the fire to dry, after it was picked.
5. Tea does not grow in Europe; so they send it in big ships to Europe, from India, Ceylon and other countries.
6. Many people cannot drink much tea, because they cannot sleep well after drinking tea.
7. If you are very sleepy, and have much work to do, and so you do not want to go to sleep for some time, you should drink some tea or coffee; after you will not be so sleepy.
8. In China, the people drink very little cold water, but they drink tea all day long; wherever a Chinaman goes, the servant always takes tea for his master to drink.

LESSON 39.

THE HISTORY OF MY TABLE.

1. My table is made of wood. I think it is teak wood.
2. Teak wood comes from the forest. There is no forest in Bangkok. If we want teak wood, men must send it down from the north of Siam.
3. Men go from Bangkok to Chiengmai, up the river, to get wood. They go to the forest to cut down the trees.
4. Then they drag them to the creek or the river, but if there is only a little water, they must wait till the eleventh or twelfth month.
5. Then, when the water is deep enough, they tie many logs together, with ropes and chains and make a raft.
6. And they make a little house on the raft to live in. Then they float the raft down to Bangkok.
7. When they have reached Bangkok, they sell the logs.
8. Perhaps a Chinese carpenter buys one; and he takes it home, by the canal or in a wagon.
9. Then he cuts it up with a big saw, and makes tables, chairs, sofas, and many things.

LESSON 40.

CONVERSATION AMONG THE ANIMALS.

1. The horse has just come home from the plough. He has worked hard all day : we must give him some corn and hay to eat.

2. The cow has come from the field, to give us some milk. She cannot do any other work.

3. But she may eat grass all day because she give us milk for her grass. "Thank you very much, Madam Cow, for the good milk."

4. *Boy.* "Now piggie, what do you do for all the food we give you to eat every day ?"

5. *Pig.* "I eat to get fat: I am getting fatter every day: next month you will kill me, and eat me. Don't waste my time, talking to me. I must eat."

6. *Boy.* "Doggie, doggie, you lie here all day; what work do you do for your food ?"

7. *Dog.* "I take care of the house : I bark when any-one comes to the door : so no thief can come in. That is how I work for my food."

8. *Boy.* I know what the sheep and lambs do for us : they give us their wool to make our clothes, and we eat their flesh too,

9. The hen lays eggs, and takes care of her little chicks ; and the old cock, who is on the wall, helps her to find food : and he wakes us, too, in the morning.

10. *Boy.* "Ah! Mr. Peacock, what work do you do?"

11. *Peacock.* "I walk up and down in the garden ; and I open my tail to let everyone see how handsome I am !"

12. *Boy.* "Oh how vain you are, Mr. Peacock ! but what work do you do ?"

13. *Peacock.* "What work ? I do not do any work ! I am too handsome."

14. *Boy*. "But, if you do not work, my father will not give you any food, and will not let you stay here."

15. *Peacock*. "Oh, little boy, and what work do you do? Why does your father feed you?"

When he heard this, the little boy had nothing to say: he was ashamed and ran away home.

EXERCISE

After having read this lesson several times, and after clearly understanding the meaning, let the pupils close the book, and endeavour to reproduce the conversation, each pupil taking a different part in the dialogue.

LESSON 41.

THE LION AND THE MOUSE.

1. One day a lion was asleep in the wood, and some mice began to run over his body.

2. At last the lion woke up and was very angry. He put out his hand to kill one.

3. But the little mouse said "Sir you are a great lion, I cannot do you any harm; please let me go: perhaps some day I may help you."

4. The lion laughed and said "You are too small! how can you ever help a great big animal like me!" But the lion let him go.

5. In a few days more, the lion was caught in a net, and he roared very loudly. When the mouse heard him, he thought the lion was caught in a trap, and he ran to see if he could help him.

6. When he saw the lion in the net, he said "Oh dear! I am very sorry for you, Mr. Lion; but as you had pity on me before, so I will help you now."

7. And then he bit, bit, bit, till he made a great hole in the net.

8. Then the lion thanked the little mouse very much and ran back to his den.

LESSON 42.

THE DOG AND THE SHADOW.

1. A dog was carrying in his mouth a piece of meat, and presently he walked on a small bridge over a stream, and he saw the reflection of himself in the water.

2. The dog thought it was another dog, carrying a large piece of meat; so he was greedy and wanted to get it.

3. He jumped into the water to fight the other dog and he opened his mouth to bite him, and so lost his own piece of meat.

4. And then he cried "Ah, what a foolish dog I am : for I have lost what I once had, because I was greedy and tried to get what was not mine."

LESSON 43.

THE FOX AND THE GOAT.

1. One day a fox fell into a well, and could not climb out again.

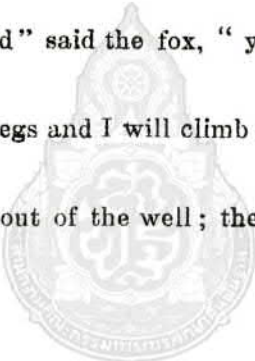
2. Presently, a goat came by : and looked into the well. When she saw the fox she said ;—

3. “Well, Mr. Fox, you look very cool down there : is the water good ? I should like to come down, for I am very hot up here.”

4. “Good morning, Mr. Goat,” said the fox, “you are right : I am very cool and comfortable and the water is delicious, you can jump well, I know : pray jump down, and have some water.”

5. So the goat jumped down into the well; when she had drunk some water, she thought she would jump out again; and then she found that the well was too deep and she could not jump out.

6. "Never mind" said the fox, "you stand up as high as you can, on two legs and I will climb up your back and on your horns, and get out of the well; then I will help to pull you out too."

7. So the silly goat helped the fox out of the well in this way.

8. Then the goat cried out "Now be quick, Sir, to pull me out too."

9. But the fox answered "No, no, Mrs. Goat, you jumped into the well yourself: why did you not first look to see how you would get out again? As you chose to jump in, you must stay there."

LESSON 44.

THE WASP AND THE BEE.

1. One day a wasp met a bee and said to him, "I want to know why men hate me so, but love you.

2. We are both the same : we both have wings ; and we both love sweets. If people vex us, we both sting them.

3. And men hate me and try to kill me. But they make a house for you to live in : they take care of you too, and feed you in winter. Can you tell me why ?"

4. The bee said, " You are no use to men : you only eat his fruit and his wood and spoil his trees ; so he does not like you.

5. But I work all day long, and fill my nest with honey, which man can eat. That is why he likes me.

6. You must try to do good and be useful ; then people will like you and not hate you."

LESSON 45.

THE FOX AND THE CROW.

1. A crow saw a piece of meat on the ground ; she took it and flew up to a tree, to eat it.

2. While she sat there with the meat in her mouth, a fox saw the meat and wanted to get it.

3. So he sat down under the tree and spoke to the crow. "Good morning, Mrs. Crow, how beautiful you look. I always think that a crow is the most handsome bird in the world. What beautiful black wings you have, and what a fine tail !

4. But I have never heard a crow sing : if you have a voice as beautiful as your feathers, I think you must indeed be the queen of all birds. But perhaps a crow cannot sing ; for I have never heard one."

5. When she heard this, the crow was very proud, and thought she would make the fox say that she was really queen of the birds : so she opened her mouth to sing.

6. So the meat fell down, and Mr. Fox at once took it and ate it : then he laughed and said :—

7. "Good-bye, Mrs. Crow, I think you are not the queen of birds ; for I see now that you are not wise, though your feathers are beautiful."

LESSON 46.

WHAT IS IT?

1. I will tell you all about myself, and you must tell me what my name is.

2. I am very light and quite soft: my colour is brown, and I am full of holes.

3. I do not eat at all, but I drink a great deal.

4. If I want to drink anything I must lie down in it, for I have no mouth.

5. When I have drunk water till I am quite full, I am very soon thirsty again if you squeeze me.

6. You cannot hurt me. If you cut my body in half, I do not mind.

7. You have never seen the place where I was born: it is deep down in the sea among the rocks.

8. When men want me, they dive down into the water, and bring me up.

9. What is my name?

LESSON 47.

THE BEES.

1. Look at that big bee on that flower: he is getting the sweet stuff out of the flower to make honey.

2. Bees are never idle. They always seem to be very busy: they work hard to collect food for the young bees.

3. In Europe men who keep bees make round houses out of straw and wood, called hives, in which the bees can make their nests.

4. In one hive many thousands of bees live together: they are all one family: each hive has a queen.

5. The bees take great care of the queen: she lays all the eggs.

6. Some of the bees are workers and go out in the fields to gather food: some are soldiers and guard the door of the nest: some are nurses and take care of the little bees and feed them with the food, which the workers bring.

7. If a snail comes into the hive, the bees are very angry and excited: if they cannot drive away the snail they put wax all over the snail's shell, and so fasten the snail down tightly to the floor; so the snail can never move again and dies.

8. The bees make honey in their nest: and they also make wax, which they use to build the beautiful cells in which they store their honey,

LESSON 48.

THE BEAR.

1. The bear is a large heavy animal with very long thick hair.

2. It is very strong, can climb trees, and swim well.

3. Some bears are brown, some black, and some are white.

4. The brown, and black bears live in forests, and eat leaves and fruits. They like honey very much.

5. But the white bear lives only in very cold countries, where the snow is always on the ground, and the water is frozen hard.

6. The white bear has such thick fur that he is quite comfortable in those cold countries where no other animal could live.

7. He swims in the sea and dives, and catches big fish.

8. The fur of the bear, both the brown and the black bear, makes very beautiful rugs.

9. Bears are not fierce, if man does not attack them. But when they are angry, they stand on their two hind legs, and try to catch a man in their arms.

10. If they catch hold of him, they squeeze him till his bones are broken and he cannot breathe; for bears are very strong,

LESSON 49.

WHAT IS IT?

1. I have two long legs, and a short tail. My neck is very long.

2. I have two wings with beautiful feathers, but I cannot fly.

3. I eat leaves and fruit and grass; but I can eat nails or stones, or anything, and it does not hurt my stomach.

4. I am very useful; but I run so fast, that it is very hard for man to catch me.

5. I live in a hot country. I lay eggs, and I have a nest; but it is not made of wood.

6. Two men can ride on my back, as I am very strong.

7. If you come too near me, I shall kick you, and break your leg.

8. Have you ever seen me?

9. What is my name?

LESSON 50.

THE TOWN MOUSE AND COUNTRY MOUSE.

A mouse, who lived in the country, once invited a mouse who lived in the town, an old friend of his, to come to dinner with him in his house in the country.

The country mouse gave his friend the best food that he could get for him in the country: some corn, some beans, some fruit, and so forth.

The town mouse thought that the food was not at all nice or good, but he was polite and did not like to say much.

But when they had finished dinner he said to the country mouse "My dear friend, I think you must be very tired of living always in the country. Here! your nest is very small: you have no pleasures: no friends to come and see you: the same kind of food every day. You should come home with me, and I will show you how we live in the town; oh! we have great fun! plenty to eat, all sorts of things. And we live in fine houses: and men keep things, nice things, all ready for us to eat, in their boxes, and on their tables. Pray come with me to-day."

So he persuaded the country mouse to come to town with him. When they reached the place where the town mouse lived, the country mouse was very surprised, and thought that it all looked very comfortable.

In the evening they went out together all over the big house, and found many things to eat in the cupboards and in the boxes.

At last, they found many nice things all ready on a table; so they sat down together on the table, and began to eat.

LESSON 51.

THE TOWN MOUSE AND THE COUNTRY MOUSE.

(Continued.)

And the town mouse said :—

“ Well now, my friend, is not this good fun? is not this comfortable? We sit here on the soft cushions: we find delicious food all ready for us, and no trouble at all: we can eat all kinds of nice things and then——”

Just at that moment they both heard a noise and, looking round, they saw a big black cat and her two kittens, creeping towards them, and just going to spring upon them. With a squeal, they both jumped off the table, and rushed off to their hole and the cats very nearly caught them.

When they were both safe in the hole, the country mouse said :—

“ My dear friend, I thank you very much for the nice things you gave me to eat; but I will go back to my house in the country at once. I like nice things to eat; but not when there are cats, always waiting to eat me. My little home is very small, I know, and my food is always the same, and not very nice; but then I have no fear, I can live in peace and not be anxious and constantly in terror. Better live in a small place and be without anxiety, than live in a grand way and be always anxious about danger.”

LESSON 52.

HOW TO CATCH FISH.

The Chinese have a very clever way of catching fish. They keep a big bird, called a cormorant, till it is tame and will do what it is ordered.

The fisherman takes ten or twelve of these birds in his boat with him. He lets his boat float down the stream, till it reaches the place where there are many fish. Then he drops anchor, and sends out his birds. Each bird then dives into the water after the fish: and as soon as it catches one, it brings it back to the boat. The master then takes the fish from its mouth and sends the bird out again.

In this way many fish are caught in the day, with very little labour for the man.

Why does the bird not eat the fish, you will say, and why does it bring it back to its master?

The reason is this. Before sending the birds out, the master puts round the neck of each bird an iron ring, large enough for the bird to be able to breathe, but too small for it to be able to swallow a fish down its throat.

Then at the end of the day the master gives the birds all the offal of the fish, as reward.

A clever way to catch fish, don't you think so?

LESSON 53.

A SPIDER THAT SAVED A MAN'S LIFE.

A King was once defeated after many battles, and had to flee for his life. When he was running away, he became very tired, and went into a small cave to rest, and fell asleep all night.

While he was sleeping, a spider came, and spun her web right across the mouth of the cave.

The next morning the soldiers, who had been trying to find him, reached the cave. And one soldier said "I expect he is in there, let us look and see."

But another soldier said "No, it is a waste of time to look in that cave; he cannot be there, because you see that spider's web across the mouth of the cave is not broken: he cannot have gone in there." So the soldiers went on their way, and the poor King escaped.

LESSON 54.

MY BROKEN LEG, AND HOW I CURED IT.

A sailor once fell from the top of the mast of his ship and broke his leg. Some years afterwards he was telling a doctor the story of his broken leg; he told the doctor that he had cured it himself, and had not paid any doctor to come and cure him.

"Impossible" said the doctor "I don't believe you."

"It is quite true, I assure you" said the sailor.

"How did you cure it," said the doctor, "and what medicine did you use?"

"I cured it in three days; so that after three days I could walk quite as well as before, and I only used two kinds of medicine, namely/string and glue!"

"Impossible, you are telling lies" said the doctor, "It is very difficult to cure a broken leg; no one could cure it in three days and doctors never use string and glue; I don't believe you."

"Believe me or not, doctor, I don't care; it is quite true I did cure it in three days, and I only used string and glue."

"But I forgot to tell you doctor that it was only a wooden leg, not a real leg that I broke."

At this the doctor laughed heartily, and believed the story.

[In Europe, the people often use wooden legs, when they have lost their own leg.]

LESSON 55.

A KING WHO HELPED A THIEF.

A thief once went into the palace of the king of France to see what he could steal. At last he saw a handsome clock on the wall, which he thought he would take, as no one was in the rooms at the time.

He went to fetch a ladder, and put it up near the clock. Just as he had climbed the ladder and was taking the clock in his hand, the king came into the room.

But the clever thief did not run away, or cry out. He only pretended that he did not know it was a king, and called out to the king.

"Here, come and hold the ladder; I fear it will slip, and I shall break the clock."

The king thought it was the clock maker, who had come to mend the clock, so he held the ladder. Then the thief took down the clock quite safely, and went away with it, wrapped in a cloth.

Afterwards when the king's servants came in, and found the clock had been stolen, they were very excited, and called the police to run after the thief.

But the king laughed and said "No, let him go: you cannot punish a thief, if the king helps him to steal!"

LESSON 56.

THE WOLF.

1. The wolf is very like a dog but it is much larger, and stronger and fiercer. He laps water like a dog, and both eat the same kind of food, but he does not wag his tail or bark. He gives a long howl, when he is hungry.

2. In some countries there are many wolves which do much harm. Men fear them most in the winter time, for the whole packs of them come down from the hills and out of the woods, sometimes two hundred or three hundred together, to seek for food, near the towns.

3. They go into the villages at night and carry off sheep, lambs, calves and sometimes even large horses. A pack of wolves, very many together, can easily kill a horse or an ox. When very hungry, they even attack a man.

4. Once in Russia, in winter, a gentleman, and his family were driving through a dark forest in the evening; they were going very fast, with a pair of horses, as they wished to reach the town before midnight.

5. But soon they heard a howl in the distance, louder and louder each time, and they knew a pack of wolves was coming after them.

6. They whipped the horses, and made them go full speed. When the horses heard the howls of wolves coming closer, they galloped along as hard as they could, being terribly frightened.

7. But the howls became louder and louder; the wolves were coming nearer and nearer. The poor father and mother were terrified, for they had their two little children with them in the carriage. There was only one man servant to help them, and one pistol and the town was still many miles distant.

8. Now the wolves are close at hand: they can almost spring into the carriage. So the servant cuts the harness of one of the horses, and it falls down. All the wolves leap upon it, tear it into pieces, and devour it, fighting together. The carriage rushes on, while the wolves stop to eat the horse.

9. Soon they can see the lights in the town, but still a long way off. Can they reach the town before the wolves spring upon the horse, or leap into the carriage?

10. When the wolves are again close upon the carriage the servant at the back shoots five or six of them with the pistol. Then the other wolves stop and devour the dead wolves, but in two or three minutes they are finished and rush on again.

11. Then the servant clearly sees that his master and the little children will never reach the town alive, unless they can stop the wolves for at least five minutes.

12. So when the wolves are again close upon them, and just about to spring into the carriage, the brave servant jumps out among the wolves. They leap upon him, and kill him in a moment, and the whole pack fight together over his body.

13. But the carriage rushed on, while the wolves were tearing the body of the brave servant, and just reached the town in safety.

14. The man-servant had given up his own life to save his master's family. A brave man indeed!

15. On the spot where he was killed, his master afterwards set up a stone cross, telling the story of his brave deed: that it might never be forgotten how the servant had loved his master so much that he gave up his life to save him!

LESSON 57.

THE TEAK TREE AND THE ATTAP.

1. One night there was a great storm. The wind blew so hard that a tall teak tree, which had been standing in the field for eighty or ninety years, fell down. The poor old tree fell into the river, and as it floated down the stream, its branches caught in some rushes, which grew on the river bank.

2. When the teak tree saw that the reeds and rushes and attap-palms were still standing, and had not been blown down by the great storm, it was very astonished, and said:—

3, “I am very surprised to see that such small trees as you reeds and palms can still stand against this fearful tempest, which has blown me down. Everyone knows that a teak tree is the strongest of trees. How is it that weak feeble things like you reeds and rushes can stand?”

4. One of the reeds, when he heard this said “It is quite easy to see why we stand, and you fall. You, Sir teak tree, are haughty and proud; you think you are so great and so strong, that you still stand up straight against the wind, and you will not bend. But we reeds and rushes have more sense; we know that the wind is stronger than we are, and so when the wind blows, we bend, and let the wind blow over us: we do not boast of our strength, so we do not fall.”

5. A proud man often has great falls; but one who yields somewhat to a stronger power can stand upright.

LESSON 58.

THE TAILOR AND THE SAILOR.

A tailor one day asked a sailor where his father had died. The sailor said that his father had died at sea on board ship. The tailor then asked his grandfather and his great grandfather had died. And the sailor answered "My father, my grandfather and my great grandfather *all* died at sea, on board ship."

"Dear me," said the tailor "How terrible! I wonder that you ever dare go to sea in a ship again, you too will surely be drowned at sea like them."

The sailor said "Come! Mr. Tailor, tell me, where did your father die?"—"My father died in his bed, of course," said the tailor.

"And where did your grandfather and your great grandfather die, Mr. Tailor?"

"They died in their beds, too" said the tailor.

"Dear me," then said the sailor "how terrible! I wonder that you ever dare to go to bed again, as you too will surely die in bed like them!"

LESSON 59.

WHO IS THE THIEF?

A bag of money was stolen from the house of a nobleman. He went and told the judge.

The judge ordered everyone who was in the house on that day to come to the court.

He then gave to each person a piece of wood of equal length; and ordered them to come again to the court **next** day bringing the wood, to try the case. He said that the stick of the man who had stolen the money would **grow** longer than all the others, during the night.

The next morning the man who had really stolen the money feared that his stick had perhaps grown longer during the night: so he cut off an inch, that the judge might **not** know.

Then, when all the persons came before the judge, and all the sticks were examined, everyone saw at once that **one** stick was shorter than all the others.

And it was quite clear to the judge and to everyone in the court, that the man had cut his stick, through fear of being found out; so he was sent away to prison.

In this clever way did the judge discover who the thief was.

LESSON 60.

THE FOOL'S MISTAKE.

Two men were sawing a log with a big saw, one man at each end of the saw. A fool came by, who had never seen a saw before. When he had looked at them for a long time, he thought that the two men were each trying to take away the saw.

When he noticed that one of the men was much bigger and stronger than the other, he cried out "Hullo, little one, I'll help you." He ran up and beat the bigger man on the head, pulled away the saw, gave it to the small man, and shouted "Run my little friend, run, I'll stop the big one."

It was a long time before they made him understand his mistake, but they all laughed heartily.

LESSON 61.

DISOBEDIENCE.

Frederick the Great, King of Prussia, was with his army in Russia. One day he had given the order that every lamp in the whole camp should be extinguished before 9 o'clock. He was afraid that the enemy would see where the camp was, if all the lamps were not put out.

That night the King went all round the camp, himself, to see that the order was obeyed. Soon he came to a tent where a lamp was still burning.

He went in and found an officer just closing a letter which he had been writing to his wife.

"Wait a minute," said the King "do not close your letter yet; take your pen and write these words on that page."

"When this letter reaches you, I shall be dead. I shall be shot to-night because I disobeyed the King's order."

"Now close your letter and send it."

Then the King ordered two soldiers to come up and shoot the officer.

This story makes Frederick the Great seem cruel: but it was not cruelty, but wisdom, for, by letting one lamp burn, the officer caused very great danger: perhaps the enemy might see it, and come and destroy the camp. The whole army would be killed because of one officer's disobedience. He deserved to be shot.

LESSON 62.

SPECTACLES.

There was once a poor man, who had never been to school when he was young, and he wanted very much to be able to read.

He had seen an old man, who lived near his house, reading all day long with spectacles.

He thought that it was the spectacles which made a man able to read, so he determined to buy some.

He went to a shop, and asked for some spectacles.

He put on some, and then tried to read a book which he had brought with him: but he found that he could not read it.

So he told the shopman that these spectacles were not the right sort; and he must try some more.

The shopman brought him several spectacles. The poor man tried nearly every one in the shop, and still he could not read the book.

At last the shopman said "I don't believe you can really read at all."

"Of course, I can't" said the man "If I could read, I should not want spectacles."

The shopman then explained the matter to him: and the poor man was very sorry to find that he could not read a book by spending a little money to buy spectacles.

LESSON 63.

THE OX AND THE WHEELS.

An ox once dragged a very heavy waggon along the road : and was very tired,

As the cart moved along, the wheels made a loud creaking noise.

So the ox turned round his head and said :

“Now then, you wheels, why do you make such a noise? I am doing all the hard work, but I do not cry like that. Why can't you be quiet?”

Often the men who do the least work, complain the most.

LESSON 64.

CONVERSATION IN SCHOOL.

Teacher.—How far did you read yesterday?

Pupil.—We finished page 12.

T.—Then begin to-day at the top of page 13.

Dang, you read first. Read five lines: and take care you read slowly and pronounce distinctly.

P.—I do not understand the meaning of that sentence.

T.—Keeo, help him to translate it. It is quite easy; you have learnt all the words before.

P.—I don't know what this word "careless" means.

T.—Look it out in the dictionary, all of you.

Whoever finds it first read out what the dictionary says.

T.—Read that sentence again.

Keeo, correct the mistake which Dang made just now.

Chim, you are not attending.

Now shut your books; go and sit down, and write out in Siamese what you have just read in the reading book.

LESSON 65.

THE HORSE SHOE NAIL.

A farmer once went to market, and sold all his corn. He then started to ride home again, wishing to arrive before dark. He put his heavy money bags on the horse and rode as fast as possible.

He stopped at a hotel on the way to rest: and the hotel keeper said to him. "There is one nail lost in your horse's shoe."

But the farmer said "Never mind, one nail does not matter: I want to get home quickly." The man said "You had better stay and have it put right, sir." "No," said the farmer. "I won't stop."

So he went on. In the afternoon he stopped at another inn: and the keeper said to him. "There is a nail lost in your horse's shoe on the hind foot."

"Never mind, I am nearly home now: I won't waste time mending it, now." So he went on.

But in an hour his horse began to limp: then soon the shoe came loose, and the horse stumbled several times: at last he fell right down, and broke his leg. So the farmer had to get off the horse, take off the heavy money bags, walk all the way home carrying the bags, and then go back again with his servants, to fetch home the poor horse.

"All this trouble and annoyance" said the farmer "because I did not take care to repair that one small nail."

If you see even a small thing wrong, always put it right at once: if you leave it, the trouble will be much greater afterwards.

LESSON 66.

THE BOY AND THE BROOK.

An old man saw a small boy sitting down by a brook for a long time.

"My boy" said the old man "what makes you sad? Why do you look so long at this stream?"

"Sir" said the boy "I want to go to that village there; and I am waiting till the water in this brook has all run by, so that I can cross over."

"No, no" said the man "you will wait for ever, if you wait till all the water has passed away. You must wade across."

So we often meet with difficulties in our business or our work: but we should not wait till someone will move these difficulties away: we must be brave and go straight on through the difficulties, if we wish to get on in the world.

LESSON 67.

CONVERSATION IN SCHOOL.

Teacher.—Take your copybooks ; and let every boy write two lines very carefully.

Hold your copybooks with your left hand.

Do not hold your pen so upright.

Pupil.—Please sir, there is no ink here.

Teacher.—Go and fetch the large bottle of ink in that cupboard.

You write too small. You must write just the same as the printed line at the top of the page.

Now read what you have written.

This word is wrong ; and those two words are wrong.

Go and write the wrong words again, five times each.

LESSON 68.

THE DOVE AND THE ANT.

An ant one day was very thirsty. She went down to a stream to drink, but fell into the water. She tried to swim to the bank, but in vain. She would soon have been drowned, but a dove, who was sitting on a tree close by, saw the poor ant, and pitied her. It dropped a small twig into the water, and the ant climbed upon it and safely reached the shore.

Some days afterwards, a man came to this place with nets to catch birds. He saw this dove, and fixed his nets on the ground to catch her. The dove did not see him : and the man was just going to pull the string and catch the dove. But the little ant had seen him, and at once stung the man's foot. The man jumped up with the pain. The dove heard the noise, and flew away just in time.

LESSON 69.

THE THIEF AND HIS MOTHER.

A school boy once stole a book from a pupil and took it home to his mother.

His mother did not beat him and scold him, but praised him and said he was very clever.

After a few days more, he stole a coat: and when his mother saw it, she praised him again.

When the boy was older, he often stole things, and was not found out: so he thought himself very clever.

At last, when he was twenty-five years old, he stole some money, and was caught by a soldier.

He was taken to the court, and condemned to death.

When they took him outside the city to cut off his head, his mother followed, and cried very loud, and said "Alas, my poor son: why did he steal that money? Oh why did he steal that money?"

When her son heard her, he turned round and said "Mother, it is your fault that now I must die. When I stole that book, and that coat at school, why did you not punish me? Why did you praise me? When I was young, I stole often and no one stopped me: so now I am a thief, and I must die."

LESSON 70.

HOW TO CATCH IDLE SCHOLARS.

One day at our school, the master said to us "Boys, you must not be idle : you must attend closely to your books. If any of you sees any pupil idle, and not looking at his book, let him tell me at once, and I will punish the idle boy."

I thought to myself. "Ah I will look at Dang : I know he is often idle : I will tell the master of him, and so I will get Dang punished. That will be fun : for he often teases me."

After a time I saw Dang look away from his book. I went at once and told the master I had seen Dang idle, and not looking at his book.

The master said to me "Oh: now, tell me, Keeo, are you sure Dang was not looking at his book ? "

"Yes sir, quite sure : for I saw him."

"Oh, really, then you were not looking at your book yourself! You must therefore be punished *yourself*." All the boys laughed very much when they heard this : and I never did this trick again.

LESSON 71.

THE HARE AND THE TORTOISE.

A hare one day met a tortoise near a wood and began to laugh at her clumsy feet: and said "Well Mrs. Tortoise, you walk so slowly, I think you will never get home."

But the tortoise answered:—"You think I am slow, and clumsy: but if you will agree to have a race with me from here to the river, I am sure I will get to the river before you."

The hare laughed aloud, and said "Oh you foolish animal! you will never reach the river; but if you like, we will race."

So the race began.

The hare ran for one hour, as fast as the wind: and then she stopped to rest, and said:—"That old tortoise will not reach the river for many hours: I will have a good sleep now: and then run on again."

But the tortoise began to walk from the wood: and went on slowly, slowly, but never once stopped, until she reached the river; then she lay down to rest, under the reeds, on the river.

After several hours, the hare woke up, and said "Well, I have had a nice rest: I wonder where the poor tortoise is now. I will just run to the river in half an hour, and then have a sleep again, for an hour or two, till old tortoise comes."

When he reached the river, he lay down to rest and said "I suppose the old tortoise will arrive in two or three hours: I will have some sleep now."

But Mrs. Tortoise at once got up and called out "Oh, Mrs. Hare, I have been here more than half an hour, waiting for you."

It is better to finish your work, before you lie down to rest.

Then the hare was ashamed, and had nothing to say: and ran off home.

LESSON 72.

CONVERSATION ABOUT SCHOOL.

Father.—This boy wishes to come to your school.

Teacher.—What is your name? How old are you?

Where do you live?

Have you any brothers? How old is your eldest brother?

Have you ever been to any other school?

How many months did you go to that school?

Can you write English yet?

Can you read English yet?

Read this story, to me: Now, do you understand that, or not?

Father.—What time does school begin in the morning?

When do you stop lessons in the afternoon?

Do you teach arithmetic here?

NOTE.—Let the pupils be made to give answers to each of these questions in English. Let various pairs of boys be chosen to go through this as a dialogue.

LESSON 73.

THE BEAR AND THE TRAVELLERS.

In Europe they say that a bear is a fierce animal, but it will never eat any man or any animal which it finds lying dead.

One day, two men, Dang and Kow were walking in a forest. They were both afraid of wild animals: and they agreed to help each other if any danger came.

Suddenly they saw a bear coming along the road.

Dang at once ran away, and climbed a tree.

Kow lay down on the road quite still and looked as if he were dead.

When the bear saw his body, he stopped and smelt him: but when he saw that the body did not move, the bear thought the man was dead: so he went on.

Afterwards Dang came down from the tree, and he said to Kow "What did the bear say to you, just now when he stopped to talk to you?"

Kow answered, "The bear said to me. Never travel in a forest with a cowardly friend, who leaves you at once, when you are in danger."

LESSON 74.

TEN FRIENDS.

There was once in Bangkok a lazy boy named Leeang whose parents were very poor.

Leeang was always complaining that he had no money, and no pleasure, and that it was very unpleasant to be so poor.

One day he said to his uncle "How I wish I had some good friends to help me, and to assist me to get on in life, and become rich."

His uncle said "You want more friends, Leeang? Why, you have ten excellent friends."

Leeang answered "I am sure I have not half as many: and my friends are all too poor to help me much."

His uncle then said "Hold up your hands, Leeang: Now tell me, how many fingers have you?"

"Ten," said the boy.

"Then do not say you have no friends to help you. These ten are always ready to work for you, and to do whatever you tell them. Before you complain again, try first what these ten friends of yours can do: and you will find they will help you very soon to be rich if you use them well."

LESSON 75.

CONVERSATION.

Teacher.—Can you speak English?

Pupil.—I can speak a little I know a few words.

I can read better than I can speak.

Teacher.—Let me hear you read: pronounce each word clearly.

Now translate that sentence into Siamese.

Pupil.—There are many words that I don't understand.

Teacher.—Look them out in your dictionary: and when you have finished preparing the lesson. I will hear you translate it.

Teacher.—You must speak as much English as you can: practise talking English whenever you have an opportunity.

Try to use every new word that you learn.

LESSON 76.

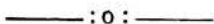
THE BRASS AND EARTHEN POT.

A brass pot and an earthen pot were floating down the river together.

The brass pot said to the earthen pot, "My friend, I see we are both going the same way: I am made of brass, so I am stronger than you; pray come close to me, and I will take care of you and save you from any harm."

"Oh no, thank you" said the earthen pot "I know you are made of brass and stronger than I: and so I want to keep as far away from you as I can: please do not come near me. We cannot travel together as friends, for I am not made of brass like you. If we try to go together, I shall certainly break."

If you want a friend, you must choose a man of like nature to yourself.

LESSON 77.

THE BUNDLE OF STICKS.

A man had many sons: and these sons often quarrelled together and were angry with each other.

When they were quarrelling, they would not help each other to do their work. Their work was to build boats, and we know that to build boats well, many men must help each other: one man alone cannot do much good work.

So the father wished to show his sons how bad it was for them to quarrel together, and how good it would be for them to live together quietly, and help each other.

So one day he told each of his sons to bring him a stick.

Then he tied all these sticks into a bundle: and gave it to his sons and told them to break the bundle. But none of them could break it: the bundle was too strong.

Then he untied the string, and gave the sticks to his sons, one by one: and they broke them easily.

He said to his sons, "You see how strong the sticks are, when they are tied together; but when each stick is alone, you can easily break them all."

Then the sons saw that it was better for them to work together and live together quietly, and to help each other: for when many are joined together, they are strong: but each one by himself is weak.

LESSON 78.

GOING TO LAW.

Two boys, Dan and Ben were once playing under a tree when a nut fell down, close to them.

One of them named Dan picked it up.

The other boy said "It is my nut, for I saw it fall."

"No, it is mine," said Dan "for I picked it up."

Then they began to quarrel together.

Just then a big boy named Bob came by and said "Why are you quarrelling?"

They told him, and he said "Give it to me, and I will decide your quarrel fairly between you."

So he cracked the nut, and gave one half of the shell to Dan saying. "This is yours, because you saw the nut fall."

And he gave the other half of the shell to Ben, saying "This is yours, for you picked up the nut."

Then he put the kernel into his own mouth, and said "And this is mine, for my trouble in cracking the nut, and deciding your quarrel."

If you go to law to decide small matters, you will generally lose more than you gain. It is best not to quarrel.

LESSON 79.

CONVERSATION ON NUMBERS.

1. My brother has eight mangoes and I have seven.
How many have both of us together?
2. If we eat four of them, how many shall we have left?
3. If we sell these at two atts each, how much money shall we get altogether?
4. If we share this money equally between us, how much shall I have?
5. If you take twenty books away from a box which has one hundred books in it, how many books are left?
6. What is the half of fifty?
7. What is a quarter of one hundred?

LESSON 80.

THE ANTS AND THE CRICKET.

One day in the winter time, a cricket, who was dying of hunger, saw some ants working in their nest: they were carrying out grains of rice from the back of their nest, where they had stored it up during the summer.

The cricket went to the ants and begged for some food, saying "I am dying of hunger, and I have nothing to eat; you have plenty of rice there, please give me a little."

But the ants said "What did you do all the summer, Mr. Cricket; did you not find any grain, and keep it in your nest to eat in the winter, when there is no rice to be found?"

The cricket said "Oh, no; I had no time; for I was always singing, all the summer time."

"Then" said the ants "if you spent all the summer time in playing and singing, you cannot have food all the winter; for you must always look forward to the future and prepare food, while there is plenty: so that you do not starve when there is no more.

You took your pleasure all the summer: so you must suffer in the winter. We worked hard in the summer, so we can live well in the winter."

LESSON 81.

THE WOLF IN SHEEP'S CLOTHES.

A wolf was very hungry, and could not catch a sheep for his dinner. So he covered his body with the skin of a sheep which he had caught the day before, and made himself look just like a sheep.

In this way he went in among the flock of sheep.

In the evening the shepherd drove the whole flock into the fold, and shut the gate. The wolf went in, too, among the sheep.

In the night, some friends came to see the shepherd, and asked for some food. So the shepherd took his knife, and went to the fold to kill a sheep.

But, as it was dark, he put his knife into the first animal that he caught with his hand, and this was the wolf!

So, by cheating, the wolf died.

LESSON 82.

HOW TO READ WELL.

If you wish to become a good reader, you must learn to read well now, while you are still learning; it will be very difficult to correct yourself when you are older.

If you try to read well now, you will always be able to read well; if you are careless now, you will never read well, all your life.

When you read, look carefully at each word, and be sure to say the right sound.

Do not be frightened at long words: long words are often quite as easy to read as short words, if you take one syllable at a time, like this :—

Mississippi looks a very difficult words :—

But Mis-sis-sip-pi is quite easy to read.

Hendecasyllabic looks a very difficult word :—but if you read it by syllables, it is quite easy.

Do not try to read fast : but pronounce each word clearly and sound all the consonants distinctly, specially S at the end of a word.

LESSON 83.

THE DOG AND THE COOK.

A dog lived in his master's house for many years.

One day he heard the cook say that the master had asked many friends to come to dinner that night.

So he went to a dog who lived near, who was his friend, and said "There will be a big dinner at my house to-night, and plenty of nice things: pray come and eat with me."

This other dog was very pleased and came. He went into the kitchen and smelt at every dish and plate, and said "Indeed, this is a very good cook: we shall have a splendid dinner to-night, I see."

But the cook saw this strange dog in her kitchen, and was very angry, and caught him by the tail and threw him out of the window. The dog's legs were very much hurt, and he walked home in great pain and had no dinner that night.

We do not get what we want, if we go to places where we ought not to go.

LESSON 84.

BAMBOO.

The bamboo grows in nearly all hot countries: and is very useful to men.

Many stems grow up from one root: the stems are hollow, and have joints at various distances.

The tall bending stems and the light green leaves are very beautiful.

The Bamboo is both light and strong. We use it in very many different ways.

The leaves are sometimes used to thatch our houses, and the Chinese plait hats with bamboo leaves.

The strong thick stems form the posts of a house: and other stems are split, and form the walls.

Chairs, tables, mats, and many other things are made of bamboo.

A joint of bamboo can be used to hold water instead of a bottle. A stem, with the partitions knocked out, makes an excellent water pipe.

The bamboo is also used for building bridges, and for masts; and even the sails of boats are sometimes made of bamboo matting.

LESSON 85.

THE ASS AND MULE.

A man was driving an ass and a mule, to market.

The ass had on his back a large bundle of wool.

The mule was carrying two baskets full of salt.

Presently they crossed over a stream and the baskets on the mule's back got rather wet: so some of the salt was melted, and the mule's load became lighter.

As they went on, the mule told the ass what had happened, and how much lighter his load now was.

The ass thought that he would let his load get wet, when they crossed another stream. In half an hour, they came to one and the ass lay down in the water, and all his wool was wet.

The man at once beat the ass and made him get up and go on: but the wool, soaked with water, was so heavy that the ass could hardly move along.

What helps one man may hinder another.

LESSON 86.

CONVERSATION, LETTER WRITING.

Chang.—Have you had a letter from your brother lately?

Mit.—No, he has not written to me for a long time. I write to him once every week.

Chang.—Have you written to your father this week?

Mit.—Yes, I wrote him a long letter yesterday. I am now writing to my aunt.

Chang.—Where is she staying?

Mit.—She is staying at my uncle's house in London.

Chang.—Have you nearly finished your letter?

Mit.—Yes, please fetch me an envelope and a stamp.

Chang.—I will write on the envelope and put on the stamp.

Mit.—Thank you. Write my aunt's name first, and then, under-neath the name, write the road in which her house is: and then put the name of the place...London.

Chang.—There; it is finished. Now I will go and post it.

LESSON 87.

THE WOLF AND THE LION.

A wolf stole a lamb, and was carrying it away to his den, but a lion met him, and at once took the lamb.

The wolf was afraid of the big lion and did not fight: but he said to the lion "You, Sir, who are the King of beasts, I am surprised that you steal this lamb, which is really my own property, as you see."

The lion laughed and said:—"You say this lamb is yours, do you? Pray tell me, did the shepherd give it to you or did you buy it from the shepherd? How much did you pay for it?"

Then the wolf saw that the lion was laughing at him, and that the lamb did not rightly belong to him, any more than to the lion: so he ran off.

LESSON 88.

THE GIRAFFE.

The giraffe is the tallest animal in the world. It sometimes reaches the height of eighteen feet.

It has long legs, and its body is about as big as the body of a horse.

The skin is light brown with black spots.

The head is like that of a horse, and has two small short horns.

Its eyes are very large and prominent, so that it can see on every side, without turning its head.

Its tongue is very long, sometimes eighteen inches and it often uses it, as an elephant uses its trunk.

Its neck is very long, so that it can eat the long leaves on the branches of the trees.

The giraffe is found in Africa ; it is very hard to catch it, as it is very timid and runs faster than a horse.

Its legs are very strong and when attacked by a lion it sometimes kills the lion by the terrible kicks which it gives with its hind legs.

LESSON 89.

CONVERSATION ABOUT HEALTH.

Kow.—Good morning. How do you do?

Young.—Quite well, thank you. I hope you are better to-day; I heard you were ill.

Kow.—Yes, I have fever: but I am a little better, to-day.

Young.—Why don't you call the doctor?

Kow.—The doctor came to see me yesterday: and he gave me some medicine: he says I shall probably be well in two or three days.

Young.—Did you have an English doctor?

Kow.—Yes, I sent my brother to fetch the new doctor at the hospital at Bangkok.

Young.—My father was very ill last month: he had dysentery: so he went to stay at the new Government hospital, for our house is so small.

Kow.—Did he like the hospital? Was he comfortable there?

Young.—Oh yes, very comfortable. Plenty of rooms: nice clean house: excellent food: and doctors come every day.

The hospitals are very useful, indeed.

LESSON 90.

THE BAT, THE BEASTS, AND THE BIRDS.

There was once a war between the birds and the beasts.

The bat did not want to fight: so he hid himself, and waited to see which side would win.

At last the beasts seemed to be getting the best in the battle: so the bat went to them and said "See, I have come to join you: I am not a bird: look at my teeth: no bird has teeth like me."

But after a time the birds began to be more powerful, and drove the beasts away: so the bat left the beasts and joined the birds: and said "I have come to join you: see, I am a bird, I have wings just like all of you."

But the birds would not let him be with them, because he had said before that he was a beast: and the beasts would not let him be with them, because he had left them and said he was a bird. So now the bat lives by himself and hides all day, and can only come out in the dark night, when birds and beasts are asleep.

LESSON 91.

CONVERSATION, TIME.

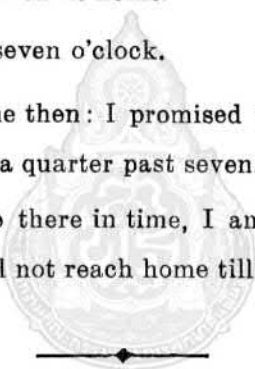

In.—Good morning. Can you tell me what time it is? I have left my watch at home.

To.—Yes, it is now seven o'clock.

In.—I must go home then: I promised my mother I **would** reach home by a quarter past seven.

To.—You will not be there in time, I am sure: it is too **far**. I think you will not reach home till half past seven.

In's mother.—Now, *In*, why are you late?

I told you to come home by a quarter past seven: and now it is a quarter to eight. I must punish you.

In.—I am very sorry, mother: I did not take my watch, so I did not know the time. I walked very fast from **the** palace, when *To* told me it was seven o'clock.

LESSON 92.

THE EAGLE AND THE CROW.

There were once many lambs feeding in a field: and an eagle flew down from a mountain close by, and seized a young lamb in her talons, and flew away with it to her nest.

A crow, who sat on a tree, saw this, and said "That is very clever, but I think I can do it as well myself, a crow is as good a bird as an eagle."

So she flew down from the tree and seized the wool of a young lamb in her claws and tried to fly away with it.

But the silly crow was not strong enough: she could not lift up the lamb; her claws were entangled in the wool, and she could not get them free.

Then the shepherd saw her, and caught her; he took her home for his children to play with, and said to them "This silly bird thought she was an eagle this morning: but I think she is now sure that she is only a crow."

LESSON 93.

THE PARROT.

There are very many different kinds of parrots, some of which are very beautiful.

Parrots are found in Asia and Africa and America. In Europe there are none: but they are brought to Europe from other countries.

The parrot is very fond of climbing trees: it has a very strong beak in the shape of a hook, which it uses like a knife to open the nuts and other fruits which are its food.

Its foot has four claws, and it uses these like a man uses his hand. You can often see a parrot stand on one leg, and use the other foot to carry food to its mouth.

Parrots are very fond of bathing. They plunge into the water and splash it over themselves. Then they go and perch on a tree to smooth their feathers and dry them in the sun. In the middle of the day when it is very hot, they go to sleep.

Parrots can be taught to speak: they like to copy all sounds that they hear. They will imitate a man's cough or a dog's bark, and can often say long sentences. Of course they do not understand the meaning of the words which they speak.

This is why we say that a boy learns his lesson like a parrot, when he can say it by heart, but has never taken the trouble to find out the meaning.

LESSON 94.

CONVERSATION, BUYING AND SELLING.

Nai Leck.—What is the price of this book ?

Shopman.—Five ticals, Sir.

Nai Leck.—That is very dear. I have not got five ticals in my pocket. I'll give you four for it.

Shopman.—I can't sell it for four, Sir; five is the price of this book always.

Nai Leck.—How much is that picture there ?

Shopman.—Ten salungs.

Nai Leck.—I'll buy it. Here are three ticals: give me the change.

Shopman.—Here, Sir,—two salungs.

Nai Leck.—Oh, I can't take all those atts: give me two silver fuangs: and the rest in atts.

Shopman.—Here is a silver salung, one fuang and eight atts

Nai Leck.—That's right. The atts will just do to pay for the tram to take me home.

LESSON 95.

THE MULE AND THE HORSE.

A man was driving a mule and a horse along the road; both animals were carrying heavy boxes on their backs.

The sun was very hot, and the mule, who had been working since early morning, was very tired; so she said to the horse:—

“I wish you would carry part of my load, say even one of my boxes: for I am so tired that I can scarcely go on. You are not as tired as I am for you have only been working for an hour, but I have been working all day long.”

“No,” said the horse. “I won’t help you. Master knows quite well how much we can each carry: you are lazy. I am not tired, but I have my work to do, and I will not help you.” Then the poor mule said no more.

But, about an hour afterwards, the poor mule was so tired, that she at last fell down on the road, quite dead.

Then the man took all the boxes off the mule’s back and tied them on the horse, and drove him faster along the road.

Then the horse was indeed sorry that he had not helped the poor mule a little, for now he had *all* the boxes to carry himself.

Always help anyone in trouble as much as you can.

LESSON 96.

CONVERSATION, FOOD.

Saun.—I am very hungry.

Boon.—What time do you have breakfast?

Saun.—About eight o'clock but I had breakfast very early this morning: so I am very hungry now.

Boon.—Come and buy some cakes at that shop.

Saun.—I shall have some bread and butter and a cup of tea. They make it very well, here.

Boon.—Give me some of that sugar cane: I will have two atts worth.

Saun.—Please put some milk and sugar in this tea.

Shopman.—We have some very good curry to-day, sir: chicken curry and crab curry.

Boon.—Well, bring me some chicken curry: I hope the rice is well boiled.

This curry is very nice, but it is rather hot: you have put too many chillies in it.

LESSON 97.

FLYING FISH.

There are some fish which sometimes fly in the air: they are called Flying fish.

But they do not really fly like birds fly, and they cannot live long in the air.

A flying fish is about one foot in length. The fins on each side are so long and wide as to look almost like wings.

The flying fish cannot rise in the air with its fins, as a bird does with its wings. It acts in this way.

It swims very fast in the water, and suddenly springs up out of the water into the air, and spreading out its long fins, it skims straight along for about a hundred yards, and then drops into the sea again.

Then it swims on further, and takes another spring into the air.

But it cannot breathe in the air, so it must soon drop into the water, to be able to breathe.

It springs into the air to escape from big fishes which are chasing it in the sea, trying to catch it for food.

LESSON 98.

RHINOCEROS.

The Rhinoceros is a very strong and fierce animal.

There are a few in Siam in the jungle.

Its body is nearly as big as an elephant's body, but its legs are very short.

Its skin is very thick, and lies in many folds on its body.

It is so tough that you cannot pierce it with a sword or spear.

For this reason, men often use it to make shields.

The name Rhinoceros means "nose-horn." It has this name because it has a horn two or three feet long, growing from its snout.

With this horn it can drive away an elephant: when fighting, it runs under the elephant, and rips up the elephant's belly. Its skin is so thick and tough that it need not fear the claws of the tiger or lion.

The Rhinoceros lives in swamps and shady forests; it feeds on roots, branches of trees and other vegetables.

The Rhinoceros which lives in Africa has two horns on its nose, one behind the other.

LESSON 99.

THE TIGER.

The tiger is only found in Asia. In shape the tiger resembles the cat: but it is much larger and fiercer and stronger.

The colour of the tiger is light brown, with broad black stripes on the back, sides and tail: and its belly and breast are white.

The tiger is very like a cat in many ways: it can see well in the night; it creeps about without making the least sound, and suddenly springs upon its prey; its teeth are the same shape as a cat's teeth, and also its claws.

The tiger hides itself in the tall grass of the jungle, near some water, where the deer or buffaloes or oxen often come down to drink. Then it suddenly leaps upon the back of the animal's neck. The ox or deer rushes away in great terror: but the tiger clings to its back with his long claws, and while he thus rides on, he bites, into its neck and sucks at the blood of the poor animal: till at last it drops down dead.

Then he carries it away to his den, and eats it.

When men go out to shoot the tiger in India, they ride on elephants. But it is dangerous, for the elephants are sometimes terrified and run away: and often the tiger will leap right up into the howdah, and bring down one of the men in it.

LESSON 100.

THE CAT, THE COCK, AND THE MOUSE.

A little mouse came running to his mother in a great fright one day, and said:—

“Dear Mother, I have been so frightened! I have just seen the most terrible creature in the world! He looked so fierce and had two long legs, with long claws. On his head was a large piece of red flesh, and another under his throat. He flapped his arms against his side in a great rage, and then he stretched out his head, and screamed at me with such a fearful voice that I was terrified and ran away as fast as I could.

I was so terrified that I could not stay to speak to a beautiful animal that I had met just before. I wanted so much to speak to her.

She had nice soft hair, a long tail and beautiful bright eyes: she looked straight at me and stopped when she saw me. I am sure she was going to speak to me, and we should have been great friends if that horrid screaming creature had not frightened me so.”

"Ah! my child" said his mother, "you were nearly killed. That beautiful creature that you liked so much was a cat, which eats all the mice that it can catch: but the creature that frightened you so was only a cock which never hurts anybody, for it is only a bird that lives in the garden."

We cannot always tell what a man's character is by his appearance.

NOTES AND EXPLANATIONS.

The Author wishes to express his grateful acknowledgement of the valuable help rendered by Luang Daysar, of H. M's. Survey Department, in the Siamese translation of the following notes and explanations.

ผู้แต่ง หนังสือ นี้ ขอ แจ้ง ความ ให้ ท่าน ทั้งปวง ทราบ

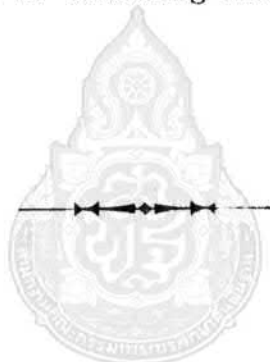
ด้วย มี ความ ยิน ต์ ชึ่ง

หลวงเทศาภิบาล กทม. แผนที่ หลวง

ได้ ช่วย เรียบเรียง คำอธิบาย กับ คำสอน ต่าง ๆ

ที่ ได้ จด ไว้ ต่อ ไป นี้

NOTICE.—(1). After the pupils have been allowed sufficient time to study the Notes on any lesson thoroughly, they should never be permitted to look at or refer to the notes or vocabulary, while actually doing the lesson in class: still less when writing out a Siamese translation by themselves; except by special direction of the teacher for the purpose of examining into some particular difficulty.

- (2). When using the Vocabulary, if the pupil finds more than one Siamese meaning given for a word, he must be careful to choose the meaning which will best suit the passage he is doing. He must *think out* the matter: and try one word after another, till he decides which meaning best fits in with the sense: and not be content to take the first word he sees, whether suitable or not.

เมื่อนักเรียน ใช้ ถ้อยคำทั้งปวง ใน ดิกชันเนอรี่ท้ายหนังสือเล่ม
นี้ ถ้าพบคำใดที่แปลเป็นภาษาไทย ต่าง ๆ กันหลายคำ จึงเลือก
ใช้ คำที่มีความตรงกับ ข้อที่อ่านนั้น ประการหนึ่ง จึงคิดหาเหตุ
ในข้อที่อ่านนั้นแล้ว จึงยกเลือก คำแปลใน ดิกชันเนอรี่มาใช้ จน
เห็นว่าคำใด ตรงกับความ ที่อ่านและเหตุแล้ว จึงใช้คำนั้น อย่า
ให้เป็นว่าพบคำใด ๆ ที่อยู่ ข้างหน้าแล้ว ถึงตรงกับความจริงหรือไม่
ตรงจะยกมาได้ อย่างนั้นก็สมควร.

- (3). In all lessons, where no numbers are printed to divide the piece into sections, the pupils must be made to write figures at the side of every fifth line—[5, 10, 15, etc.], for the purpose of referring easily to any particular line. It must be done, *before* beginning to read the Lesson: and the Teacher must insist on its being done, and not leave it to the caprice of individuals.

Lesson I.

SECTION.

- 1 "Has found." คำว่า has ในประโยคนี้อย่าแปลว่า "มี" เหมือนดังในเล่มที่ ๕ ของ จงแปลว่า "แล้ว" รวมกับคำว่า found "เห็นแล้ว"

Hen's คำนี้เติมอักษร "s" มีได้ หมายถึงว่ามีไก่หลายตัว เพราะมีเครื่องหมายอย่างนี้ต่อท้ายคำ "hen" อยู่. นักเรียนทั้งหลายได้เรียนมาแล้ว ในเล่มที่ ๕ ของ หน้า ๘๓ ว่าตัว "s" ในที่นี้นั้นหมายความว่าอย่างไร.

"It is" ประโยคนี้นั้น ใน ภาษา ไทย ไม่ ต้อง แปล ก็ได้

- 2 "Are there" คำว่า "there" ในประโยคนี้นอย่าแปลว่า "ที่นั่น" นักเรียนได้เรียนจากเล่มที่ ๕ ของ หน้า 66 แล้วว่าจะแปลคำ "are there" ให้เป็นอย่างไร.

- 5 "Will the hen have then," จะ แปล ประโยคนี้นตามคำอังกฤษก็ไม่สมควร เพราะจะแปลว่า "แม่ไก่จะมีเวลานักไ้" ก็ ไม่ได้ ความ จะ ต้อง แปล เป็นเหมือนประโยคในภาษาอังกฤษว่า

Will there be left with the hen how many?

SEA PROX.

- 6 “Has come” จงดูคำอธิบายใน § 1, Lesson 1 ได้ม
 ัน

“She” คำนี้จะ แปลตามตัว อังกฤษ ก็ไม่ สมควร
 เพราะ ใน ภาษาไทย ถ้า กล่าว ด้วย เรื่องสัตว์เดรัจฉาน
 ไม่ใช่คำว่า “เขา” เลย ใช้แต่คำว่า “it.”

- 8 “The cat looks as if” ใน ประโยค นี้ถ้า จะแปลให้
 ความ ชัดเจน จะ ต้อง แปล ตูๆ ใน ประโยค อังกฤษ ว่า
 “Looks as if the cat will bite....”

- 9 “Break...them” คำทั้ง ประโยค ตั้งแต่ คำ “break”
 มา จน สิ้น ช่อ ถ้า แปล เป็นไทย ย่อม แปล เรียง ทุก คำ
 เพราะ ใน ภาษาไทย หาได้ ใช้ คำ พูดว่า “ไขแตก” ตั้ง
 คำ ว่า “break” นั้นไม่
 ต้อง แปลรวมว่า “ไขจะฟัก” ก็เป็นต้นความ.

- 10 “Say” คำนี้ถ้า แปลเป็น ภาษาไทย ว่า “พูด” หรือ
 “ว่า” ก็ไม่ สมควร เพราะ เมื่อ เรา พูด ด้วย เรื่อง
 สัตว์ ก็ต้อง ใช้ตาม ลำเนียง สัตว์ จึง จะได้ เนื้อ ความ

Lesson 2.

SECTION.

2 “Sails” คำในภาษาอังกฤษมีความสองอย่าง ใน

§ 2 นี้คำว่า “sails” เป็น “นาม” เป็นต้นว่า

a sail 2 sails 3 sails

ใบหนึ่ง สองใบ สามใบ

แต่คำว่า “sail” ใน § 3, นั้นมิใช่ “นาม” เป็น
“กริยา” เป็นต้นว่า

“My ship can sail fast”

เรือกำปั่นของฉันแล่นเร็ว

That ship sails very slowly.

เรือกำปั่นนั้นแล่นช้าเต็มที

ดัง นั้น เป็น ตัวอย่าง

3 “Will sail it” จะ ทอยให้ แฉ่น

5 “As” คำจงเแปลอย่างอังกฤษว่า “because”

Lesson 3.

SECTION.

1 “Have come” จงดูคำอธิบาย § 1 Lesson 1

∴ “Oh yes” คำว่า “yes” นี้ในภาษาอังกฤษ ใช้ทุก
 ชุมชนแทบทุกคำปาก แต่เมื่อจะแปลเป็นภาษาไทย
 ถ้าจะแปลเป็นคำ “จะ” ตามคำ “yes” ทุกคำ
 จะก็เป็นที รก หนักมาก.

เมื่อฝ่าย ไทย จะตอบ คำถามก็ ตอบ ว่า คำดังที่
 ถามมานั้น เป็นต้นว่า

ท่านเคยอ่านหนังสือนี้หรือ	{	อังกฤษคงตอบว่า “จะ”
		ไทยตอบ ว่า “เคยอ่าน”
พรุ่งนี้ จะ ไป ปากน้ำ หรือ	{	อังกฤษคงตอบ ว่า “จะ”
		แต่ไทยคงตอบ ว่า “ไป”

ในข้อที่ ๒ เรื่อง กระจ่างนี้ เป็น คำถาม ว่า
 “นับเป็น หรือ ไม่เป็น” อย่างนี้ คำที่ ตอบ

อย่าใช้ คำ “จะ” ตามที่ อังกฤษ ใช้
 ต้องใช้ คำว่า.....

“Is that all?” ถ้าจะแปล ประโยคนี้ตามคำอังกฤษ
 ก็คงไม่ได้ความ จง แปลอย่าง คำว่า “Only
 that?”

Lesson 3.—Continued.

SECTION.

6 “Best of all” ในประโยคนี้ จึงแปลตาม อย่าง เดียว
กับ คำว่า “more than the others.”

8 They ในภาษาอังกฤษใช้คำนี้ เพราะ เล็ง เขา ว่า
มี กระจ่าย อยู่หลายตัว แต่ ใน ภาษาไทย ไม่ เคย ใช้
คำ “เขา กระจ่าย” เมื่อ พูด ถึง เรื่อง สัตว์ ใช้ แต่ คำ “เข”

9 “How” คำนี้ มัก เคย แปล กัน ว่า “อย่างไร” ที่ แปล
เช่น นี้ ใช้ ได้ แต่ เมื่อ คำ ใน ประโยค นี้ เป็น คำ
ถาม เป็นต้น ว่า

How do you spell cat ?

คำว่า cat ท่าน จะ เขียน อย่างไร

How shall we get home, if it rains ?

ถ้าฝน ตก จะ ไป บ้าน อย่างไร ได้

แต่ ถ้า ไม่มี คำถาม ใน ประโยค มี แต่ เครื่องหมาย
เช่นนี้ ! อยู่ท้ายประโยค จึง แปล คำว่า “How”
เหมือนกับ คำว่า “Very”

14

For them to live in—Let them live

Lesson 4.

SECTION.

- 1 “Poor” คำนี้^๕ มักแปลกันว่า “จน” แต่ในประโยคนั้น^๕ จะแปลว่า “จน” ไม่ได้ เพราะความ^๕ นั้น^๕ ไม่ได้ ว่า เด็ก ที่ ชื่อ เบน นั้น เป็น คน ไม่ มี เงิน คำว่า “poor” ใน ภาษา อังกฤษ เป็น คำ ใช้อยู่^๕ หนึ่ง ๆ แทน ความ น่าสงสาร หรือ เศร้าโศก แทน^๕ ผู้^๕อื่น จึงแปล ความ อย่าง คำว่า.....

Ben is ill seriously ; I pity him,

เบนเจ็บหนัก น่าสงสาร

All day ใน ประโยคนั้น^๕ ที่ เรา จะ แปลว่า “ทั้งหมดวัน” อย่าง ที่ เรียน มา แล้ว ใน เล่ม ที่ สอง ไม่ได้ เพราะคำ “day” นั้น^๕ ไม่มี อักษร “s” คือ ทำย^๕ คำ จึงมีได้ว่า “all the days”

“all day” คำนี้^๕ แปล อย่าง เดียว กัน กับ คำว่า “the whole day”

เป็น ต้น ว่า “all night” แปล อย่าง เดียว กับ คำว่า “the whole night” ทั้ง^๕คืน

- 2 ในประโยคนั้น^๕ ถ้าจะให้ ได้ ความชัด ต้องแปล ก่อน^๕ หลัง ก่อน คือว่า

Tom and Ned have brought some books to Ben's house ; because they are very sorry for Ben.

Lesson 4.—Continued.

SECTION.

“Sorry for” คำ sorry มักเคยแปลกันว่า
 “เสียใจ” แต่ในประโยคนั้นจะแปลว่า “เสียใจ”
 มิได้ เพราะในที่นี้เป็นคำว่า “sorry for” มิ
 ใช่ sorry คำเดียว

“I am sorry for” หมายความว่า “I pity”
 เป็นต้นว่า.

I am very sorry for that blind man.

ฉัน สงสาร คนตาบอด นั้น

3 ใน ประโยค นั้น จะ ต้อง จัด เรียง คำ ใหม่ ดัง ว่า
 In those books there are various nice tales;
 Tom and Ned will [จึง] read; let Ben listen.

“Out of” ให้นักเรียนสังเกตว่า เมื่อเราพูดถึง เรื่อง
 อ่านหนังสือ ดัง ๆ ให้ ผู้ใด ผู้หนึ่ง ฟัง ฝ่าย อังกฤษ ใช้
 คำ เช่น เป็น นิตย

Yesterday I read some stories *out of* this book.
 เวลา วานนี้ ฉัน อ่าน เรื่อง ต่าง ๆ ออก จาก หนังสือ เล่ม นั้น
 แต่ ตรง กับ ความ ไทย ว่า

Yesterday I read some stories *in* this book.

เวลา วานนี้ ฉัน อ่าน เรื่อง ต่าง ๆ ใน หนังสือ เล่ม นั้น

Lesson 4.—Continued.

SECTION.

ไทย มัก ใช้ พูด ว่า “ในหนังสือ” แต่ อังกฤษ พูด
ตาม ความว่า “ออกจากหนังสือ”

- 4 “How glad poor Ben will be...” จงแปลประโยค
นี้ อย่างความว่า Ben must be [คง] glad; because
he did not...

- 5 All day จงจำความ ที่ได้ อธิบายไว้ ใน Lesson 4 § 1
“A long time” คำนี้ จงจำไว้ ให้แม่นยำ เพราะมัก ใช้
พูด ใน ภาษา อังกฤษ นี้เอง ๆ

ที่ จะ แปล เรียง คำตาม คำอังกฤษนั้นไม่ได้ เพราะ
คำนี้ หมายความว่า “many years.”

แต่ ใน ภาษา อังกฤษ จะแปล “many years” เรียงคำ
ก็ คง จะ ได้ ความ หรือ ถ้า จะ พูด คำเดียว ให้ ได้
ความ ก็ ได้ เป็นต้นว่า เขาไปปากน้ำ หาดยบี่แล้ว
เขาไป ปากน้ำ—แล้ว ให้ นักเรียน นึก ว่า ที่คนว่าง
ไว้ จะ ใช้ คำอย่างไร คำเดียว ให้ ได้ ความ อย่าง คำ
“หาดยบี่แล้ว” นั้น

- 6 Never walk about at all—ไม่ให้ เติร ไป ไหน เลย
Be strong again—หาย ที่ เติร

Lesson 5.

SECTION.

- 2 What it is for—เขาทำไว้ทำไม
- 4 “A long way off” คำนี้ที่ จะแปล เรียง ตัว ตามคำ
อังกฤษ นั้นไม่ได้ จงดู คำอธิบาย ใน Lesson 4 § 5
“A long way off” คำนี้ มีใจ ความ อย่าง เดียว กัน
กับ very far.
- 5 Light —แสง ไฟ
So useful—This is the light-house.
- 6 Windows—ช่อง
- 7 ให้นักเรียน แปล กลับอย่าง น

For when the Captain sees that light-house,
he can know at that time [ว่า] his ship is in
what place [อยู่ที่ไหน].....

แล้ว แปล ต่อ ไป อย่าง น— “ที่ เขา รู้ ไ้ เช่น น
เพราะ มี หังสือ บอก ที่ กระจิม ไฟ ทัง ปวง ว่า กระจิม
ใด มี หังสือ อย่าง ไ้ อยู่ ตำบล ไ้”

Lesson 6.

SECTION.

- 2 "Have got" จงดูคำอธิบายใน Lesson 1 § 1
 5 "Please"—must.
 6 "On the ground"—ลงบนพื้น
 "They" คำนี้ในประโยคนี้ไม่ต้องแปลก็ได้
 "Took all the meat off the bone"—till the meat
 finished.
 7 "They all ran away"—พากันเที่ยววิ่งไป

Lesson 7.

- 2 "They"—the three boys.
 "Now then, Bob"—บัดนี้ ไบรอัน
 3 "And I will get up last"—แล้วฉันจึงจะขึ้น
 5 "In this"—at all.
 6 "Hard"—ใหญ่
 7 "Hold tight"—แน่นไว้
 8 "Could" คำนี้จึงแปลคำเดียวกับคำ can: และ
 ดูคำชี้แจงใน Lesson 44 เล่ม 4 ที่เรื่องบันได
 ให้เรียน
 10 All at one time—พร้อมกัน

Lesson 8.

SECTION.

1 "Said"—say จง ดู Lesson 1 § 10.

2 She has laid an egg—มัน ไข่ แล้ว

4 จง ดู Lesson 1 § 3

5 "Let us count"—นับ ดู เกิด

ในเวลา ที่ ฝ่าย อังกฤษ ต่อกัน มัก กล่าว คำ

Let us.... เช่น นี้นี้

เป็น ต้น ว่า

Let us go home—เรา ไป บ้าน เกิด

Let us have dinner now—เรา กิน เข้า เดียว นี้ เกิด

Look at the horse, let us try and catch him.—ดู
ม้า นั้น ลอง จับ มัน

Let us go for a walk—มา ไป เทียว เติร์ เล่นด้วยกัน

เมื่อ นักเรียน ทั้ง ปวงจะแปลประโยค Let us เช่น นี้นี้

จาก ภาษา ไทย ออก เป็น ภาษา อังกฤษ จง จำ ความ

นี้ ไว้ ให้ ชัด เจน จะเป็น คุณ มาก เพราะเป็น คำ ใช้

เนื่อง ๆ

Lesson 8.—Continued.

SECTION.

- 6 “When” คำนี้ มัก เคย แปล กัน ว่า “เมื่อไร”
 ให้นักเรียนฟังเข้าใจ ว่า ที่ แปล ว่า “เมื่อไร”
 เช่น นี้ ใช้ ได้ แต่ เมื่อ ประโยค ที่ พูด นั้น เป็น คำถาม
 เป็นต้น ว่า

When did you come back from Paknam?

ท่าน กลับ มา จาก ปากน้ำ เมื่อ ไร ?

When shall we have dinner?

เมื่อ ไร จะ กิน เข้า ?

When did you buy that box?

ท่าน ซื้อ หีบ นั้น มา แต่ เมื่อ ไร ?

แต่ ถ้า ไม่มี คำถาม ใน ประโยค จง แปล คำ

“when” นั้น ว่า “เมื่อ ...” มิใช่ “เมื่อไร”

Her—แม่

Lesson 9.

SECTION.

2 Best—more than the others.

“As white as snow” ความเข้^๕นนี้ ภาษาไทย มัก
ว่า “ขาวดัง^๕ด้า^๕” เพราะใน ประเทศ^๕ร้อน^๕นี้ หาเคย
เห็น “snow” ไม่

3 Sit—perch.

5 ใน ประโยค^๕นี้ ถ้าจะ แปล ให้ ได้ ชัด เจน จะ ต้อง ดับ
เปลี่ยน คำภาษา อังกฤษ อย่าง ต่อไป^๕นี้
This white pair is very beautiful; will you sell?

6 “Best of all” ดุ^๕ ๒ ข้าง บน^๕นี้

7 “Besides”—อีก อย่าง หนึ่ง

“Take great care of”—feed

8 “How” จง^๕ดู^๕ที่^๕ข^๕แจ่ง^๕ไว้^๕ใน Lesson 3 § 9

9 “Yes” จง^๕ดู^๕ที่^๕ข^๕แจ่ง^๕ไว้^๕ใน Lesson 3 § 3

“Am kind to”—love

Lesson 10.

SECTION.

2 Yes can—ช่วย ^{ได้} ก็ เขา

3 “Put” คำ ^{นี้} มัก เคย แปล กัน ว่า “ใส่” แต่ ใน
ประโยค ^{นี้} ถ้า จะ แปล เช่น ^{นี้} ก็ เป็น ว่า “เอา
สุนัข ^{ใส่} ใน เกวียน ^{นี้}” แล้ว ความ ที่ หมาย ^{นี้} ก็
จะ เกิด อขึ้น คลาด กับ เรื่อง “ขน เข้า โภชน” ^{นี้} ไป

จง แปล อย่าง คำ อังกฤษ ว่า “harness”

4 “We will do some work”—there is work
which (I) will let (you) do.

5 “Took”—to drag

“Worked very hard”—^{เหนื่อย} ขน ใหญ่

Lesson 11.

1 “See”—^{เห็น} ทา

3 “Please tell me what it is”—^{มี} อะไร ^{นั้น}

9 “Was away from home”—absent

“All over the house”—^{ทั่ว} ^{เรือน}

10 “Rubbed its head against”—^{เกียด} ชก

Lesson 12.

SECTION.

- 2 “See” จง ดู คำอธิบาย ใน Lesson 11 § 1.
 3 To look . . . clever—จะ ทำ ตัว ให้ เป็น นัก ปราชญ์
 5 “I think she has fever”—ดู เหมือน เป็น ไข้
 6 “And make her . . . afternoon” จง แปล ประโยค
 นี้ เช่น ว่า ต่อไป This afternoon I will send her
 medicine, let her drink.
 7 “Get well”—หาย
 8 Take great care of—คอย ดู แด ให้ มาก ดูก่อน
 9 “I”—แม่

Lesson 13.

LINE.

- 3 “Is it ripe yet?”—Is that corn yellow?
 4 “Leave it in the sun to dry”—ทิ้ง ตาก แดด ไว้
 7 “To let you have some to eat”—ขอ เข้า กิน บ้าง
 10 Yes, certainly จง ดู คำอธิบาย ใน Lesson 3 § 3
 11 Before . . . chaff จง แปล ประโยคนี้ เช่น ดัง ที่ จัด
 คำ ใหม่ ต่อไปนี้ If you eat you must rub the
 grains in your hands, to take away the chaff
 (ให้ หมด แกลบ)

Lesson 14.

SECTION.

- 2 Coat คำ^{นี้}จะ แปลว่า “เสื้อ” ตามคำอังกฤษ ก็ ไม่
 สัม ควร เพราะ เรา พุด ถึง เรือง สัตว์ ก็ สัตว์ นั้น
 ไม่ มี เสื้อ มี น้ มี แต่....
- 3 “Pull”—กระชาก
- 5 “Come along”—หนัก เข้า
- 6 “Out of”—ที่
- 7 “He will let you ride”—you can ride.
- 10 “Have had him for”—ได้ มา

Lesson 15.

- 1 “Learn”—หัด
- 2 “In”—in the pond.
- 4 “In the water”—ตก น้

Lesson 16.

- 1 Her brother. ส่อง คำ^{นี้}ไม่ ต้อง แปล ออก ก็ ได้ ความ
- 5 “Wait a minute”—คอย ประ เดียว
- 9 “He liked so many”—น้ ก็ ชอบ น้ ก็ ชอบ

Lesson 17.

SECTION.

- 1 "Great friend"—เพื่อน รั๒ก มาก
- 4 Oh yes จ๑ง ๒๒ คำอธิบาย ใน Lesson 3 § 3
- 6 "School is shut"—เลิก เรียน
- 9 "Keep still"—ค๑อย ๒๒
- 11 "I know & c."—ค๑ง ชอบ ๒๒ กิ๒น ๒๒ ถ๑นึ๒ เน๑

Lesson 18.

- 7 "Like"—ค๑ถ๑ย
- 8 "Something like"—๒๒ ค๑ถ๑ย ๒๒

Lesson 19.

SECTION.

- 2 "Come up out of"—งอก ^{ขึ้น} จาก
- "When it is ripe"—พอ แก่ ^{แล้ว}
- 4 "Stand"—^{ตั้ง}
- 5 "Put"—บรรจุ
- 7 "Clean grain"—เข้า ^{สาร}
- 8 "Grind ... flour"—เข้า ^{ได้} ไม่ ^{ใหญ่} บดให้ละเอียด
- 9 "They turn ... ways"—ที่ ^{ชัก} ไม่ ^{นั้น} หดาย ^{อย่าง}
- ๑ พอ ^{ดิน} บด ^{นี้} ให้ อาจารย์ ^{ลอง} ถาม ^{ศิษย์} ว่า ^{การ} ที่ ^{เขา}
ใช้ ^{เครื่อง} มี ^{ชัก} ไม่ ^{นั้น} เหตุ ^{ใด} จึง ^{ต่าง} ๆ กัน
- ๒ ให้ ^{ศิษย์} คิด ^{ดู} ว่า ^{ที่} ทำ ^{กัน} ต่าง ^ๆ เช่น ^{นี้} ^{อย่างไร} จะ ^{ถูก}
^{อย่างไร} จะ ^{แพง} ?
- ๓ ที่ ^{ถูก} และ ^{แพง} ^{นั้น} เพราะ ^{เหตุ} ^{สิ่ง} ^{ใด} ?
- ๔ อีก ^{อย่าง} ^{หนึ่ง} จึง ^{ถาม} ^{ศิษย์} ว่า ^{ใน} ^{สยาม} ^{นี้} มี ^{ดี} ^{ถม} ^{บ้าง}
หรือ ^{ไม่} ? เพราะ ^{เหตุ} ^{ไร} ?
- ๕ แต่ ^{ที่} ใช้ ^{ดี} ^{เข้า} ^{ด้วย} ^{เครื่อง} ^{จักร} ก็ ^{ต้อง} ^{ลงทุน} ^{มากมาย}
มัน ^{ยังมี} ^{ประโยชน์} ^{มี} ^{คุณ} ^{อย่างไร} ?

Lesson 20.

SECTION.

- 1 "Clever"—คิ
 "Sharp"—ไว
 "After it"—ตาม
 2 And nowtricks เดียว นมัน ทำได้ หดาข อย่าง
 6 Great friend จงดูคำอธิบาย Lesson 17 § 1.
 7 "Makes"—ชวน

Lesson 21.

SECTION.

- 1 "Moving"—คิตาน
 3 "Pulls in"—หค
 5 "On the top of"—คิต อยู่
 6 If ... would be—ถ้า ขา ของ เรา หัก แล่ว ไ้ ขา อื่น
 มาได้ ก็ จะ คิ ที่ เดียว

Lesson 22.

SECTION.

- 1 "It is often called"—เรียกกันบ่อย ๆ ว่า
 2 "For very many years"—ยืน นักษ
 4 "Moss"—หญ้าต่าง ๆ
 5 "Lay eggs"—ไข่
 7 "Up among the clouds"—ที่นั่นไม่ต้องแปลกใจได้
 8 "Pick up"—เฉี่ยว

Lesson 23.

SECTION.

- 2 "Are"—หยิ่ง
 4 "White ants"—ปลวก
 6 "In"—บรรทุก
 7 "Send down"—ส่งลงมาบางกอก
 8 "In the right place"—ให้ถูกที่

Lesson 24.

SECTION.

- 2 "I . . . blow"—ตบคนที่เคียดแค้นตาย
 4 "Take its body in my mouth"—คาบ
 5 "Should do good"—ประพฤติ การ ดี
 "Help all my subjects"—ทำนุ บำรุง
 "Let . . . me"—ให้ราษฎรมีความสุขมีรักดีต่อข้า

Lesson. 27.

SECTION.

- 4 "Very much like" จดคำอธิบายใน Lesson 18 § 8
 5 "Which makes"—มัน^{นี้}ร้อง
 6 "Can hardly go to sleep"—นอนไม่ใคร่จะหลับ

Lesson 28.

SECTION.

- 1 "Some"—ชนิดหนึ่ง
 5 "Which way to go"—ทางไป
 "Took the stick in its mouth"—จด คำอธิบายใน Lesson 24 § 4.
 "And the other rat thus led it home"—พากันลงรูไป

Lesson 29.

SECTION.

- 3 “Find”—ตาม
 “A long way off”—very far.
 5 “Is called a kid”—อังกฤษเรียกว่า kid.
 6 “We call this a cloven hoof”—ภาษา อังกฤษ เรียก
 ว่า Cloven Hoof.

Lesson 30.

- 4 “Full grown”—โตเต็มที่แล้ว
 5 “Changes . . . wings”—กลายเป็นแมลงมีปีก

Lesson 31.

- 2 จง แปล ประโยคนี้ดัง ที่ว่าต่อไป “ไก่ตัว ผู้ขันได้ แต่
 เพียง ไก่ ไก่ ไก่”
 5 “Lay an egg” จงดูคำอธิบายใน Lesson 8 § 2
 6 “Break . . . out” จงดูคำอธิบายใน Lesson 1 § 9
 7 “Show them how to” ประโยคนี้ไม่ต้องแปลก็ได้

Lesson 32.

SECTION.

- 3 “On it” ในประโยคนี้ยกออกเสียไม่ต้องแปลก็ได้
- 6 “To write with wherever you are”—จะเขียนที่
ไหน ก็เขียนได้

Lesson 33.

- 3 “Are not strong enough to”—ไม่ไหว
- 6 “One on each side of the field” ประโยคนี้แปล
ได้สองอย่าง จะได้ความอย่างเดียวกัน คือว่า
- (1) ริมคันนาข้างตะเภา
- (2) อยุ่ริมข้างนาเครื่องหนึ่ง ข้างโน้นเครื่องหนึ่ง

Lesson 34.

- 4 “Be in time”—ทัน
- 5 คำว่า “Ladder” ในประโยคนี้แปลว่าบันไดยาว ที่
กองดับเพลิงเอามาด้วยเส้นลวดสำหรับจะได้ใช้พาด
ขึ้นดับไฟ
- 8 “One on each arm”—ข้างละคน

Lesson. 35.

SECTION.

10 “Next”—ถัดไป

14 “Yes, I think he can”—จง ตอบให้ชัด ตาม ความ ที่
อธิบายไว้ ใน Lesson 3 § 3**Lesson 36.**

19 “Is letting her down”—หย่อนลงมา

Lesson 37.22 “It is no use”— “ไม่ได้เรื่อง เสีย แฉะ” หรือจะว่า
“ไม่ทันเสีย แฉะ” ก็ได้

“Burning house”—กองไฟ

Lesson 38.

4 “Put on the fire to dry”—ขนย่างไฟ

Lesson 39.4 “Creek”—คำ^๕นี้^๕จน^๕แปลว่า “ห้วย” เพราะในป่าที่มีไม้
ดก^๕กัน^๕ไม่มี^๕ถ้ำ^๕คด^๕ของ^๕คน^๕ซุก^๕เลย6 “House”—ต^๕บ^๕

Lesson 40.

SECTION.

- 3 “For she gives”—ให้นักเรียนพูดคำ For น ออกเสียง
แล้วเขียนคำ Because แทนท
- “She may eat grass”—ประโยคนี้ ความหมาย ว่า
“เราปล่อยให้โคนกินหญ้า”
- “Because she gives us milk for her grass”
ที่จะแปลประโยคนี้อีกตาม เนื้อความต้องให้นักเรียน
พิจารณาว่า เหตุไรเจ้า ของ โค จึง ยอม เสียหญ้าให้
โคกิน
- ดังนั้นเราจะได้ว่าต้องแปลประโยคนี้อีกว่า “เพราะ
มันให้นมเราเป็นค่าหญ้า”
- 4 “What do you do . . . day”—you eat every day;
what do you do (ให้) for us?
- 6 “What work do you do for your food?” จง ดู
ความ § 4 ข้างบน
- 7 “For my food” นจึงดความอย่าง ที่ว่า “for her
grass” ใน § 3 ข้างบน
- 11 “Open my tail”—รำแพน

Lesson 41.

SECTION.

1 “One day a lion”—ยังมีสิงห์โตตัวหนึ่ง

“To run over his body”—ไต่ตามตัว

2 “Put out his hand”—ยกเท้า

5 “Was caught in a net”—ติดร่างแห

Lesson 42.

1 “Carrying in his mouth” ประโยชน์จึงดูคำอธิบาย

ใน Lesson 24 § 4.

4 “For I have lost what I once had”—มาเสีย ของ

ที่เราเคย

Lesson 43.

SECTION.

- 1 “One day”—จง ดู คำอธิบายใน Lesson 41 § 1
- 4 “You are right”—เจ้า ว่า ถูก
- 5 “Out again”—^๕ หนี มา
- “And then she found”—^๕ จึง ได้ รู้ ว่า
- 6 “As high as you can”—ให้ ^๕ สูง ที่ เดียว
 ประโยคเช่นกับ “as you can” นี้ ใน ภาษา อังกฤษ
 ใช้ ชุก ชุม เป็นต้น ว่า
 As quick as you can—ให้ ^๕ เร็ว ที่ เดียว
 As well as you can—ให้ ^๕ ดี ที่ เดียว
 As loud as you can—ให้ ^๕ ดัง ที่ เดียว
- 7 “In this way”—^๕ อย่าง ที่ กล่าว มา แล้ว น
- 9 “Why did you not first look . . .”—^๕ ก็ เมื่อ เวลา
 ที่ ^๕ เจ้า จะ กระโดด ลง ไป นั้น เหตุไร ^๕ เจ้า จึง ไม่ ดู เสีย
 ก่อน ว่า

Lesson 44.

SECTION.

- 2 “We are both the same”—เรา ทั้ง สอง นี้ ก็ ไม่ เห็น
มีอะไรผิดกันเลย
“Both”—เหมือนกัน
- 3 “Try”—คอย
“Can you tell me why”—For reason why please
let me know a little.
- 5 “Fill my nest with honey”—Store up honey in
my nest.
“that is why he...”—เช่นนั้นแหละเขาจึง
- 6 “Do good”—จงทำความดีใน Lesson 24 § 5.

Lesson 45.

- 1 “Took” เมื่อใดเห็นคำ take หรือ took ในประโยค
ที่เกี่ยวข้องเรื่องสัตว์ก็ว่า “สัตว์นั้นหยิบของ สิ่งใดสิ่ง
หนึ่งด้วยปาก” จะแปล คำทั้งสองนี้ว่า “เอาไป” นั้น
ไม่ถูก จงแปลว่า “คาบ”
- 2 “Sat” จงทำความดีใน Lesson 9 § 3.
- 3 “Beautiful black...”—ดำเป็นมันดึบ
- 4 “If you have a voice as beautiful as”—ถ้า เสียง
ของเจ้าเพราะเหมือนอย่างขงเจ้างาม

Lesson 45.—Continued.

SECTION.

- 5 “That she was. . . .”—ว่ากา^๕นั้นเป็น^๕. . . .
 6 “Took it” จงดูคำอธิบายใน § 1 ข้างบน
 7 “Not wise”—แปลตรงกับ ความว่า “foolish”
 “Though your feathers are beautiful”—ถึง^๕ ขน
 ของเจ้าจะงามก็จริงอยู่ แต่ข้าเห็นว่า. . . .

Lesson 46.

- โนบ^๕ทน^๕คำ^๕ว่า I, me, myself อย่าแปลเป็น^๕ฉัน^๕ ชาติ
 1 “All about myself”—ทุก^๕ประการ
 2 “I am very light and quite soft”—ทั้งเบา^๕ ทั้งอ่อน^๕
 3 “A great deal”—much.
 5 “I am very thirsty again, if you squeeze me”—
 ถ้าท่านรัด^๕เข่า^๕ก็อยาก^๕กิน^๕น้ำ^๕อีก
 6 ใน^๕ข้อ^๕จริง^๕แปล^๕ว่า “จะ^๕ทำ^๕อย่าง^๕ไร^๕ก็^๕ไม่^๕เจ็บ^๕ ถ้า^๕ตัด^๕
 ออก^๕ไป^๕ของ^๕ที่^๕อน^๕ก็^๕เฉย^๕อยู่^๕”
 7 “The place where I was born”—ที่^๕เกิด^๕
 “It”—ที่^๕เกิด^๕นั้น^๕
 8 จงแปลตาม^๕ความ^๕เช่น^๕นี้ “If any one wants, dive
 down and bring up.”

Lesson 47.

SECTION.

- 1 "Sweet stuff out of. . . ."—เกสรใน....
- 2 "Are never idle"—มีความเพียรมาก
 "They work hard to collect food for the young
 bees"—ที่จะหาอาหารสำหรับผึ้งอ่อนเหนื่อยมาก
- 3 "Round houses"—โพรงรูปกลมๆ
- 5 "She lays all the eggs"—เพราะนาง พระยา ผึ้ง นน
 เป็นตัวไข่ตัวเดียว
 "They put wax. . . dies—"มัน จึง เอา ขผึ้ง มา ตัด
 เบ็ดออกหอยதாகให้ติดแน่นกับพื้น จนหอยதாகกลายไปมี
 ได้อีก เคยตายอยู่กับที่

Lesson 48.

- 6 ในข้อหนึ่งแจ้ง แปล อย่างนั้นว่า "หมีชนิดขาวนั้นมีขนหนา
 สำหรับกันหนาวทำให้มีความสุข ในประเทศที่หนาวจัด
 จนตัวอื่น ๆ อยู่ไม่ได้"
- 9 "Try" จึงดูคำอธิบายใน Lesson 44 § 3.

SECTION.

Lesson 49.

โนบทนคำว้า I, me, myself, อย่า แปรเตยเป็นอัน
ขาดต้อง แปร ความอย่าง Lesson 46 นั้นตลอดไป

3 “Eat...”—กิน...เป็นอาหาร

4 “That it is very hard for men to catch me”—
ที่คนจะจับได้ โดยยาก

6 “Two men...strong”—แรง นักทนให้คนขึ้นขี่ได้
สองคน

LINE.

Lesson 50.

4 “That he could get for him in the country”—
ตามประเทศบ้านนอก

10 “You must be very tired of...” เจ้า คง จะ เมื่อย
หน่ายแล้ว...

16 “All ready for us to eat”—เตรียมไว้ ทำให้เรากิน

Lesson 51.

LINE.

- 6 “Just at that moment”—พุดยังมีทันขาดคำ
 “Looking round”—เหลียวมา
- 18 “But then...terror”—แต่ ข้าไม่ มี ความ สะดุ้ง
 สะเทือนใจ ข้าอยู่เป็น สุขได้ไม่ ต้อง มีความ ร้อนใจ
 เป็นนิตย์
- 19 “Better live...danger”—ประโยชน์ได้ ความตรง
 กับด้านวน ไทยที่ พุด กัน ว่า—
 “คับที่อยู่ได้ คับใจอยู่ยาก”
 ในด้านวนนี้ มี ถ้อย คำสำหรับที่จะช่วย เกื้อหนุนนักเรียน
 บ้าง จะได้แปลความในบรรทัดที่ ๒๐ นี้ ให้ ได้ ความ
 ถูกต้อง
- 21 “Be always anxious about danger”—มีความสะดุ้ง
 กวักวายนิตย์

Lesson 52.

LINE.

- 1 "The Chinese have a very. . . ."—จีนเขามีวิชา
จับปลาอย่างหนึ่งฉลาดนัก
- 3 "Will do as it is ordered"—บอกให้ทำอะไรก็
ทำตาม
- 11 "With very little labour for the man"—ทั้งคนก็
ไม่สู้เหนื่อยนัก
- 17 "But too small for it to. . . ."—จงแปลความใน
ประโยคนั้นดังเช่นว่า—
But a bird cannot swallow a fish, because the
size of the ring (ช่องห่วง) is too small.
- 19 "At the end of the day"—พอเวลาเลิกแล้ว

Lesson 53.

- 1 "A King was once. . . his life"—ยังมีพระมหา
กษัตริย์องค์หนึ่ง ได้ทรงกระทำยุทธนาการและพ่าย
แพ้ต่อข้าศึกหลายครั้ง เสียรพทหารดินจนต้องเสด็จ
เที่ยวข่มข่อนจะให้พ้นบัลลังก์

Lesson 53.—Continued.

LINE.

- 2 “When he was running away....”—เมื่อเวลา
 ได้เข้าไปในทรงอิโดโรยเม่นกำลัง จึงได้เข้าไปด้านใน
 อยู่ในท่า บันทมอยู่คนเดียว
 6 “Right across”—พอดี
 8 “Him”—พระองค์
 9 “Let us look”—จงดูคำอธิบายประโยคเหล่านี้ใน Les-
 son 8 § 5.
 13 “Went on their way”—เดินเลยไป
 14 “And the poor King escaped”—กษัตริย์ของคนนั้นจึง
 ได้พ้นภัย

Lesson 54.

After having done this lesson with the teacher thoroughly, several pairs of boys should be chosen to go through the piece as a dialogue, first *with* books and then without.

When reciting the dialogue without books, they should be made to commence at the very beginning: by letting the doctor meet the sailor, and then begin the conversation, in proper style; and then let the sailor proceed to tell the doctor, in appropriate language, all particulars of his climbing the mast, and falling down, and breaking his leg: and then go on with the dialogue as in the Lesson.

Lesson 55.

LINE.

- 1 "Once"—จงคำอธิบาย ใน Lesson 41 § 1.
 3 "On"—ติด
 5 "Put it up"—พาดเข้า
 19 "Run after"—จงคำอธิบายใน Lesson 20 § 1.

Lesson 56.

SECTION.

- 6 "Full speed"—เต็มฝีเท้า
 "As hard as they could"—เต็มกำลัง
 8 "Are close at hand"—จวนจะทัน
 11 "Will never reach the town alive"—คงจะไม่
 มีชีวิตอยู่จนถึงเมือง
 14 "Had given up his own life to save"—สู้สละ
 ชีวิตของตนออกแทน
 15 "Telling the story"—แสดงความจริง
 "So much that"—จนถึง

Lesson 57.

- 1 "Which had been standing"—อยู่มา
 "Its branches caught in some rushes"—ถอยมา
 ติด กอพง

Lesson 57.—Continued.

SECTION.

- 3 “Can still...down’”—ยังคงยืนต้านลมพายุ จิตที่พัด
ข้าล้มลง แล้ว
“Strongest’”—มั่นคง
4 “Stand up straight against the wind’”—ตั้ง ตรง
ต้านลม
“We bend, and let the wind blow over us’”—
อ่อน ไป ตาม

LINE.

Lesson 58.

- 3 “Then asked’”—ถามต่อไปว่า

Lesson 59.

- 7 “To try the case’”—ชำระกัน
12 “That the judge might not know’”—เพื่อจะมีให้
ตระการการ จับได้
18 “Through fear of being found out’”—เพราะกลัว
จะ จับ ได้

Lesson 60.

- 4 “Were each trying to take away the saw’”—
แย่ง เลื่อย กัน

Lesson 61.

LINE.

- 2 "Lamp"—ไฟ
- 4 "Where the camp was"—ตั้ง ค่าย อยู่ ที่ใด
- 7 "To see that the order was obeyed"—เพื่อ ประ-
สงค์จะ ดูว่าไฟ นั้น คับหมด แล้ว
- 13 "I shall be dead"—ฉัน จะถึง แก่ความตาย แล้ว
"I shall be shot to-night"—โทษ ฉันผิดถึงตาย ต้อง
ถูกยิง
- 18 "This story...wisdom"—เรื่อง นี้ ดูเหมือนจะกระทำ
ให้ษัตริย์เพรตกรร้าย เกินไป แต่หาใช่เช่นนั้นไม่
เป็นการจำเป็น
- 19 "By letting one lamp burn"—ถ้าปล่อยให้ไฟไหม้ไฟอยู่

Lesson 62.

- 6 ยกคำว่า it was ใน ประโยค นั้นออก เสียอย่าแปล
- 11 "Were not the right sort"—ไม่ใช่

Lesson 64.

- 1 "How far"—เพียงไร

Lesson 65.

LINE.

- 4 "As fast as possible"—จงดูคำอธิบาย Lesson 43
§ 6.
- 20 "Because I did not...nail"—ก็เพราะตะปูตัวเดียว
- 26 "Will be"—มันเกิด

Lesson 66.

- 8 "You will wait for ever"—คอยจนตาย ก็ไม่หมด
- 9 "Has passed away"—โหด หมด แล้ว
- 11 "Often meet with difficulties"—มักเกิดเหตุที่ขัด
ขวางขึ้นเนื่องๆ
- 13 "We must be brave and...world"—จะต้องหัก
หาญฝ่าฟันให้ตลอดไปได้ จึงจะมีความเจริญต่อไป

Lesson 67.

- 3 "Hold"—กต

Lesson 68.

- 13 "Just in time"—ทัน

Lesson 69.

LINE.

7 “Was not found out”—**งตุคำอธิบาย** Lesson 59
line 18,

11 “Condemned to death”—**ก็ลงโทษถึงขั้นชีวิต**

20 “Stopped”—**ห้ามปราม**

Lesson 70.

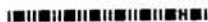
5 “Thought”—**นึก**

“I will look at”—**คอยจับ**

6 “Tell”—**ฟ้อง**

15 “Oh really”—**อย่างนั้น**

17 “And I never did this trick again”—**แต่ฉันไม่
เล่นเช่นนั้นอีกเลย**

Lesson 71.

5 “Will agree to have a”—**ประโยชน์ยกออกเสีย ไม่
แปลจึงจะได้ความดีขึ้น**

6 “I am sure I will get to...”—**ข้าคงจะถึง....**

Lesson 72.

LINE.

2 “How old are you?”—จงดู Lesson 34 ในเล่ม
ต้อง เรืองบันไดให้ เรือน

4 “How old is your eldest brother?”—พี่ ชายคน
ใหญ่ของท่านอายุได้ กี่

11 “What time does school begin in the
morning?”—เขาจับเรียนกันเวลาเช้ากี่โมง

Lesson 74.

7 “To get on in life”—จงดู คำอธิบายใน Lesson 66
Line 13.

19 “And you will...well”—ถ้า เจ้า ให้ มือ ของ เจ้า
ประพฤติการดีที่ถูกต้องแล้ว มัน ก็คง จะ กระ ทำตอบ
แทนให้เจ้ามีความบริบูรณ์ โดยเร็ว

Lesson 75.

8 “When you have finished preparing the
lesson”—ไปดูที่กรวดรองเตรียมไว้เสียให้ดี

11 “As much as you can”—ให้มากตามแต่จะได้

Lesson 76.

LINE.

- 6 "Save you from any harm"—ช่วยท่านให้พ้นภัย
 8 "Keep"—ให้
 9 "As far away as I can"—จงดู คำอธิบาย ใน
 Lesson 43 § 6.

Lesson 77.

- 7 "How bad it was for them"—ชาตผลประโยชน์
 เป็น อันมาก
 ถ้าในประโยคนั้น เป็น คำว่า "bad for them" แล้ว
 คำว่า "bad" จะแปลว่า "ชั่ว" ดังที่เคยได้
 เรียน มาแต่เดิม ก็ควรอยู่
 แต่ในประโยคนั้นเป็นคำว่า "bad for them" ไม่ใช่
 "bad of them" ซึ่งมีความว่า "ชาตผลประโยชน์
 เป็นอันว่า
 It is bad for the farmer to have too much rain.
 ถ้าฝนตก มากเกินไป ชาวนาก็ชาตผลประโยชน์
 It is bad for a boy if his parents die young.
 เด็ก โต ที่บิดา มารดาตายแต่ยังเยาว์ ก็ ชาต ผล
 ประโยชน์ มาก

Lesson 77.—Continued.

LINE.

- 8 “How good it would be for them”—จะมีผลประโยชน์เป็นอันมาก

Let the teacher show that the same remarks apply here with regard to the word “for” as were made on line 7; and let him give sentence in explanation

- 13 “Was too strong”—มันคงหนัก
 15 “One by one”—ทีละอัน
 17 “Each stick is alone”—เขาออกจากกัน
 19 “To work together, and....each other”—^๕เนื้อ
 ความในประโยคนี้ ^๕ไทยมักพูดรวมกัน เป็นคำเดียวว่า
 “ด้ามคัก”

It will be good practice to make the boys write out in English the Siamese story about the paddy birds (นกกระจาบ) quarrelling under the net, which corresponds to—and points the same moral as—the above tale.

Lesson 78.

LINE.

- 2 “Nut” เมื่อจะแปลเป็นไทย ถ้าจะแปลให้ตรง
ความกับเรื่องจริงแปลว่า “มะม่วง หิมพานต์”
- 10 “Will decide your quarrel fairly between you”—
จะตัดสิน มิให้เสียเปรียบกัน
- 12 “You saw”—ท่านเป็นผู้เห็น
- 16 “For my trouble”—จงดู ความอธิบาย คำว่า
“For her grass” ใน Lesson 40 § 3 เพื่อจะได้
แปลคำว่า for นี้ให้ถูกต้องได้
- “Trouble”—เหนื่อย
- 18 “If you go to law to decide small matters”—
ถ้าเกิดเหตุเล็กน้อยแล้วไปเป็นความ

The teacher should make different boys act this story: speaking the parts from memory.

But Dan and Ben must be made to make up parts properly, when relating the *cause* of their quarrel to Bob, i.e. they must actually speak the conversation, which is implied in the one word “told” in line 9.

Lesson 79.

SECTION.

2 “How many shall we have left?”—จงดูคำอธิบาย
ใน Lesson 1 § 5.

7 ถ้าวัยหนึ่งแบ่ง ออกดี ส่วน ส่วนหนึ่งจะมีเท่าไร

The teacher should make the boys themselves make up questions in English, (similar to sections 1, 2, 3, 4, above), on all sorts of subjects; and let various boys in the class answer each other's questions.

Lesson 80.

LINE.

1 “Who was dying of hunger”—ซึ่งอดอาหาร หิว
เจียนตายอยู่

ประโยค เช่นนี้ ในภาษาอังกฤษ ยังมีอีก เช่นว่า

Dying of thirst—อดน้ำ อยากเจียนตายอยู่

Dying of cold—หนาวเจียนตายอยู่

3 “Where”—จงแปลว่า... “เป็นเขาที่”

7 “Plenty of”—จงดู คำอธิบายในเล่มดี Lesson 32.

10 “When there is no rice to be found”—เมื่อสิ้น
ฤดูเข้าแล้ว

15 “For you must... plenty”—เจ้าจะต้องคิดกระการ
หาอาหาร แต่เวลา ยังบริบูรณ์อยู่ ใจดีสำหรับ ภายหน้า

Lesson 81.

LINE.

- 12 “He put...hand”—จงแปล ประโยคนี้ ดังเห็นว่า
which ever one he caught first, he stabbed
that one.

Lesson 82.

- 1 “To become a good reader”—จะเป็นคน อ่านหนังสือ
ดีให้ฉัน ฉันอายุแล้ว
6 “All your life”—ชั่วชีวิต
ประโยค เช่นนี้ ใน ภาษา อังกฤษ ยัง มี อีก. เช่น ว่า
I have lived in Bangkok all my life—ฉัน อยู่ ใน
กรุงเทพ ฯ ชั่วชีวิต
I fear that boy will be deaf all his life—ฉันเกรง
ว่าเด็กคนนั้น จะหูหนวก ชั่วชีวิต
9 “At long words”—If you see long words.
10 “If you take one syllable at a time”—ถ้าท่าน
อ่านเป็น พยางค์ ๆ

Lesson 83.

- 15 ถ้าเรา ไป ที ๆ ไม่ ควร แล้ว เรา คง จะมี ได้ สม
ประสงค์

Lesson 84.

LINE.

- 1 "Grows"—^{มี}มี
 4 "At various distances"—^{ที่}ที่ ๆ ^{ห่าง}ห่าง ๆ
 15 "A joint" ใน ประโยค^{นี้}นี้ หมายถึง "ปล้อง"

Lesson 85.

- 2 "Had on his back"—^{บรรทุก}บรรทุก
 16 "What...another"—^{ตั้ง}ตั้งใด ^{ที่}ที่ ^{เกิด}เกิด ^{ผู้}ผู้ ^{หนึ่ง}หนึ่ง ^{บาง}บาง ^{ที่}ที่
 เป็น ^{ที่}ที่ ^{ขาด}ขาด ^{ดวง}ดวง ^{แก้ว}แก้ว ^{ขึ้น}ขึ้น

Lesson 87.

- 11 "Laughing at"—^{นี้}นี้จะ ^{แปล}แปล ^{เช่น}เช่น กับ คำว่า laughing
 นี้ ^{ไม่ได้}ไม่ได้ laughing at ^{นี้}นี้ ^{ใช้}ใช้ ^{ตรง}ตรงกับ คำว่า "หัว
 เราะ ^{เยาะ}เยาะ"
 12 "Did not.... the lion"—ใน ^{ฝ่าย}ฝ่าย ไทย ^{มัก}มัก ^{พูด}พูด ^{ไป}ไป ^{เสีย}เสีย
 ว่า.... ^{ไม่ใช่}ไม่ใช่ ^{ของ}ของ ^{ใคร}ใคร ^{จริง}จริง

Lesson 88.

LINE.

- 2 "Reaches the height of"—^๕สูงถึง
 9 "Without turning"—^๕ไม่ต้องกลับ
 14 "Is found"—^๕มี

Lesson 90.

- 4 "To be getting the best"—^๕เป็น คอชน
 8 "Began to be powerful"—^๕กลับ เป็น คอชน
 12 "Be with them"—^๕เป็นพวก ด้วยกัน

Lesson 91.

- 1 "Can you tell me"—^๕ไทยหาพูดตามคำในประโยคน
 ไม่ ใช่เช่นนั้น Do you know.
 2 "Left"—forgotten.
 5 "A quarter"—^๕คำน หมายถึง ^๕สิ่งหนึ่ง ^๕สิ่งใด แบ่งออก
 ๑ ส่วน ๔ ส่วน ^๕หนึ่ง ^๕๒ ^๕๓ ^๕๔ เป็น quarter เช่นที่ได้อธิบายแล้ว
 ใน Lesson 79 § 7.
 ในข้อนี้ quarter หมายถึง ชั่วโมงหนึ่งแบ่ง ๔ ส่วน เขา
 ๑ ส่วนหนึ่ง ก็ชั่วโมงหนึ่งมี ๖๐ นาที ถ้า แบ่งออก ๔ ส่วน
 เขา ๑ ส่วนหนึ่งก็คงเป็น...นาที
 ดังนั้นคำที่ว่า "A quarter past seven" ก็ต้องแปลว่า

Lesson 91.—Continued.

LINE.

“๑๘ นาฬิกา กับ...นาฬิกา”

6 “In time”—จงดูคำอธิบายใน Lesson 34 § 4.

7 “Half past seven”—seven and a half.

8 คำว่า late นี้ ในภาษาไทยมีคำแปลหลายอย่าง เป็น
ต้นว่า I woke up very late this morning เช้าวันนี้
ฉันตื่นสาย

Why have you come so late? It is past two o'clock.

ทำไมมาช้าไปกว่า ๑๕ นาฬิกาแล้ว

The Office closed very late to-day; I did not get home till nearly seven.

ฉันนอนหลับพักผ่อนเย็น ฉันกลับไปถึงบ้านเกือบ๑๘นาฬิกา
I went to bed very late last night เมื่อคืนนี้ฉัน
นอนดึก

10 “A quarter to eight” จงแปลประโยคนี้เช่น กับ ว่า
In fifteen minutes more it will be eight.

Lesson 92.

5 “A crow is as good a bird as an eagle”—กากับ
นกอินทรีก็ไม่อย่างไรงัน

Lesson 93.

LINE.

- 1 "Some of which"—Some kinds.
 4 "They are brought"—They are only (those)
 which they bring.
 19 "And can often say"—And some can speak.
 22 "This is why we say"... เช่นนี้ ท้ายอังกฤษว่า
 23 "Say it by heart"—ว่าปากเปล่า
 คำอย่างเดียวกันเช่นนี้ ท้ายอังกฤษว่า
 Learn by heart } —เรียนปากเปล่า
 Learn by rote }
 Read by rote—ท่องปากเปล่า
 Say by heart } —ว่าปากเปล่า เฒ่าปากเปล่า
 Say by rote }
 "But has never taken the trouble"—แต่ไม่ทุระ

Lesson. 94.

- 9 "Give me the change"—ทอนมาให้
 15 "Will just do to..." พอดีกัน
 คำเช่นนี้ใช้กันเอง ๆ เป็นต้นว่า
 This cloth will just do to make me a coat.
 ผ้าผืนนี้พอได้ทำเสื้อของฉันได้
 This big box will just do to pack my books.
 หีบนี้พอได้บรรจุหนังสือของฉันได้

Lesson 95.

LINE.

8 "Have only been working for"— ฟัง ได้ ทำ การ

19 "All" เมื่อ นักเรียน เห็น คำ หนึ่ง คำ ใด ที่มี อักษร เอน ไป

เช่น ^๕all เป็น ที่ สำคัญ กัน ว่า เป็น คำ พด "ย៉า ๆ" ดัง

เช่น ใน ประโยค คน ผู้ อ่าน ดัง เกตุ ว่า บัด นี้ จะ ต้อง จำ เป็น ที่ จะ

บรรทุก หีบ เหล่า นั้น ^๕ทั้ง ^๕สิ้น ^๕บน ^๕หลัง ^๕ม้า ไม่ เป็น แต่เพียง ว่า หนึ่ง ใบ หรือ สอง ใบ อย่าง ที่ เรา ได้ ขอ ให้ ^๕ม้า ^๕ช่วยเอา ไป บ้าง ^๕นั้นเพราะ เหตุ นั้น เรา จึง อ่าน คำ ว่า ^๕all ^๕นี้ ให้ ออก เสียง
ย៉า ๆ

Lesson 96.

3 คำ ว่า "early" ^๕นี้ ก็ แปล เป็น ไทย ได้ หด ย่อ อย่าง เช่นกับ คำ "late" ^๕ที่ ได้ อธิบาย ไว้ ใน Lesson 91 line 8

นั้น

เป็น คน ว่า

I woke up very early this morning.

เช้า วัน นอน ตื่น แต่ เช้า

Lesson 96.—Continued.

LINE.

“Please come to school early this afternoon,
for I have something to show you.”

บ่ายวัน^{นี้} ขอให้ มาโรงเรียนวัน^{นี้} ๗ ดึก หน่อย ฉันมีอะไร
ไว้ให้^{ดู}

I must go to bed early to-night, for I am very
tired”

คืนวัน^{นี้} ฉันเห็น^{ดึก} หน่อยนัก ฉันจะต้องนอนแต่หัวค่ำ

Let the teacher give examples of the other uses
of these words, “early” and “late.”

8 “I will have two atts worth”—เอามาให้^{ดู} ดึกสองอัน

13 “I hope the rice is well boiled”—ขอ เข้า^{ดู} ที่ ละคร
ละครไม่ มา ให้

15 “It is rather hot”—อยู่^{ข้าง} จะ^{ร้อน} เผลด

คำว่า hot ^{นี้} ใน ภาษา อังกฤษ ใช้ ทั้ง คำ ว่า “ร้อน”
“เผลด” ได้ทั้งสองอย่าง

Lesson 98.

LINE.

5 “And lies in many folds on its body”—ย่น เป็น
ชั้น ๆ อยู่ กับตัว

19 “One behind the other”—เรียงกัน ขึ้นไป

Lesson 100.

25 “We cannot...his appearance”—คนเราเห็นแต่
เห็น ๆ กันแล้วจะ คิดประมาณ เขาว่าเป็น เช่นนั้น เช่นนั้น
ยัง ไม่ได้

Specimen Conversation on Lesson 28.

๑. ท่านได้เคยเห็นหนูบ้าง
แล้วหรือ?	Have you ever seen a rat?
๒. เคยแล้ว ในเรือนฉัน หนู
ชุม	Yes, there are many rats
in my house.
จงดูคำอธิบาย [Lesson 3 § 3]	
๓. มันลักเข้าสาร ลักขนมปัง
ลักเทียนไขและของสิ่งอื่น
ของฉันต่าง ๆ	They steal my rice, my
bread, my candles and
all sorts of things.
๔. ทำไมท่านจึงไม่เอากับดัก?	Why don't you put a trap
to catch them?
๕. ฉันเอากับดักเมื่อคืน
แต่ไม่ติด สักตัวเดียว	I put a trap last night but
I did not catch one.
๖. ถ้าท่านเอาไม้สั้นส่งให้
สุนัขฉัน มันคาบเขาไปบ้าน	If you give my dog that
stick, he will take it in
his mouth and will carry
it home.
๗. มืดนักฉัน แต่ไม่เห็นทาง	It is very dark : I cannot
see which way to go.
๘. เลี้ยวขวามือแล้ว เติร์
ตรงไป	Turn to the right and then
go straight on.

Specimen Conversation on Lesson 29.

๑. สัตว์อะไร ที่มี หงอนยาว
และเขายาว?	What animal has a long
beard and long horns ?
๒. พี่ ของ ฉัน เขามีแพะกว่า
สามสิบตัว เขาเอาออก ไป
เลี้ยง ทุกวัน	My brother keeps more
than thirty goats: he
takes them out every
day to feed.
๓. ท่าน คง ได้ยิน เสียง ลูก
พรวนที่เขาผูกไว้รอบคอแพะนั้น	You can hear the sound
of the bell, which he
has put round the necks
of the goats.
๔. ท่านชอบรับประทานนม
แพะหรือไม่?	Do you like goat's milk ?
๕. ไม่ ชอบ, แต่ ฉันรับประทาน
เนื้อแพะ อยู่เนือง ๆ	No, but I often eat goat's
flesh.
๓. ไก่กับ ก็นกเหมือนกัน
กับแพะ	A cow has cloven hoofs
like a goat.
๔. กับม้ามัน ไม่แตก	A horse has not cloven
hoofs.
๕. กับหมู มัน แตกหรือไม่?	Has a pig cloven hoofs ?

Specimen Conversation on Lesson 30.

๑. ไหมนั้ ไม่ได้ เป็น ไหมจีน ไม่ใช่ ไหมไทย
๒. ท่านได้เคยเห็น ตัวไหม บ้างแล้ว หรือ?
๓. เคยเห็นแล้ว คนใช้ ของฉัน เขาเลี้ยง ตัว ไหม ทำ ไหม
ได้ ทุกปี
๔. ดู แมงมุม นั้น มาทำรัง ใน หีบ ของ ฉัน แล้ว
๕. ตัวแมลง นั้น ชอบบินมา วนรอบ ไฟเทียน
๖. ท่าน เคย ไป เมืองจีน บ้าง แล้ว หรือ?
๗. ยัง ไม่เคยไป
๘. มือขวา ของ ฉัน มีแต่ ตีน
๙. หนังสือเล่มนี้ ผิด กับ หนังสือ เล่ม ของฉัน ท่านต้องไป
เอามาใหม่อีกเล่มหนึ่ง
๑๐. คนใช้ ของ ท่าน ทอผ้าได้ หรือ?

Specimen Conversation on Lesson 39.

๑. ไตร่ ใน ส่วนของ ฉะนั้น เป็นไตร่ ทำด้วยเหล็ก
๒. บั๊กลายนั้นไปเรือออกจากบางปะอินไปเมืองตาก
๓. ในเดือน เจ็ดนั้น มีฝนแต่เล็กน้อย

๔. คุณลุงเหล่านั้น ที่ ลอย อยู่ใน คลอง
๕. มีชุกกี่คัน? นับดู
๖. คุณ จะเอาเก้าอี้ เหล่านั้น บรรทุกเกวียน ไปบ้าน

Specimen Conversation on Lesson 41.

๑. คุณลุง โตใหญ่ นั้น มันหัดบหรือ?
๒. คุณ จะไป เอาบั้น ของ คุณมา ยิ่งเสียให้ตาย
๓. คุณ จะช่วยท่าน ถากซาก ศพ มันไป บ้าน
๔. เมื่อ วานนี้ บิดาคุณ เอาข่า มา จับนก ได้ตัวหนึ่ง
๕. คุณตั้งตำรณกนนั้น คุณอยากจะปล่อยให้มันไป
๖. ทำไมท่านจึงตั้งตำรณกนนั้น
๗. เพราะมันยังอ่อนนัก โปรดปล่อยมันไปเสียเถิด

Specimen Conversation on Lesson 48.

1. What kind of animal is the bear ?
2. What colour is the bear ?
3. Where do bears live ?
4. Do we use the bear's skin for anything ?
5. Does the bear eat men like a lion or tiger ?

Note:—Of course all these conversations should be amplified and varied, to any extent.

Specimen Conversation on Lesson 84.

1. What sort of tree is the bamboo ?
 2. How is it different from a teak tree ?
 3. Tell me some of the ways in which we use bamboo.
 4. Where does the bamboo grow ?
 5. Are there any bamboos in Europe ? Why ?
-

Specimen Conversation on Lesson 88.

1. What is the difference in shape between a lion and a horse ?
2. Which of them is the most useful ?
3. Are there any giraffes in Siam ?
4. What animal is like a horse in shape, but has stripes on its body ?
5. Have the giraffe and the horse cloven hoofs ?

Specimen Conversation on Lesson 93.

1. What colour is a parrot ?
 2. Can parrots sing nicely ? or do they caw like crows ?
or what sound do they make ?
 3. Have you ever heard a parrot speak Siamese or English ?
 4. What words did it say ?
 5. What do we mean by "learning by heart" ?
-

Specimen Conversation on Lesson 99.

1. What colour is a tiger ?
2. Where does it live ?
3. If a man wants some tiger skins, how should he get them ?
4. In what countries are tigers found ?
5. How does a tiger catch its food ?

VOCABULARY.

NOTE.—When using the vocabulary, if the pupil finds more than one Siamese meaning given for a word, he must be careful to choose the meaning which will best suit the passage he is doing.

He must think out the matter: and try one word after another: till he decides which meaning best fits in with the sense, and not be content to take the first word he sees, whether suitable or not.

เมื่อ นักเรียน ไข ถ้อยคำทั้งปวง ใน ดิกชันนารี ท้าย หนังสือ
เล่มนี้ ถ้าพบคำใดที่ แปล เป็น ภาษา ไทย ต่าง ๆ กัน หาดาย คำ
จริงเลือกใช้ คำที่มีความตรงกับ ข้อที่อ่านนั้น

ประการ หนึ่ง จง หาเหตุ ใน ข้อที่ อ่าน นั้น แล้ว จึง ยก
เลือก คำ แปล ใน ดิกชันนารี มา ใช้ จน เห็น ว่า คำใดที่ ตรง
กับ ความ ที่ อ่าน และ เหตุ แล้ว จึง ใช้ คำนั้น อย่า ให้
เป็น ว่า พบ คำ ใด ๆ ที่ อยู่ ข้าง หน้า แล้ว ถึง ตรง กับ ความ หรือ
ไม่ตรง จะยกมาได้ อย่างนั้น ก็ไม่ควร

NOTE.—This dictionary is only meant for use with this particular Reading Book. The meanings given here are therefore chosen with this special object in view: and they will therefore in many cases be unsuitable for other purposes.

A.

Able	ได้, อาจได้, สามารถ
about	ด้วย, เรื่อง
All about	ทุกประการ
Above	บน, พ้น, เหนือ
Absent	ไม่ได้อยู่
Across	ข้าม, ยาว, ขวาง
Acts	กระทำ
Afraid	กลัว, เกรง
After	ทีหลัง, แล้ว
Afterwards	ภายหลัง
Again	อีก, อีกหนหนึ่ง
Against	ด้าน, ที่
Agree	ยอม, ตกลง
Air	ลมบน, ลมอากาศ
Alive	มีชีวิต

Alone	คนเดียว
Along	ตาม
All	ทั้ง ^๕ ดิน, ทั้ง ^๕ หมด
All round	ทั่ว, รอบ
Always	เสมอ
Among	ใน
Anchor	ดมอ
Annoyance	วุ่นวาย
Answer	ตอบว่า
Ants	มด
White ants	ปลวก
Anxious	หวัง
Any	ใด ๆ
Anyone	ใคร ๆ, ผู้หนึ่งผู้ใด, ผู้ใด
Army	กองทัพ
Arrange	วางไว้, จัดไว้
As	เหมือน, เพราะ
As if	เหมือน

Ashamed	ละอาย
Ask	ถาม
Asked	K. tense of the verb "to ask"
Asleep	นอนหลับ
At	ที่
At all	เลย
At last	ที่ หง
Att	อัฐ
Attack	รบกวน, ด้ รว
Attap	จาก คับ
Attap palm	ต้น จาก
Attending	ตั้งใจ, พัง
Aunt	บ่า, น้า
Away	ได้ย

B.

Baby	ลูก อ่อน
Back	หลัง
Ball	ลูกกลม
Bamboo	ไม้ไผ่

Bank	ฝั่ง, ตลิ่ง, ธนาคาร
Bark	เห่า
Barn	ยุ้งเช่า, ฦางเช่า
Basket	กระจาด, กระบุง
Bat	ค้าง คาว
Bathe	อาบน้ำ
Bathing	การ อาบน้ำ
Battle	การรบพุ่ง, ยุทธนาการ
Beak	ปาก นก
Beat	ตี
Beautiful	งาม, สวย
Because	เพราะว่า, ด้วยว่า
Because of	ด้วยเหตุที่
Bee	ตัว ฝูง
Before	กว่า, ต่อหน้า, แต่ก่อนนั้น
Beg	ขอ
Beggar	คน ขอดทาน
Begged	K. tense of the Verb "to beg"

Begin	ตั้งต้น, จับอ่าน, เริ่ม, ลงมือ
Behind	ข้างหลัง
Belly	ท้อง
Bend	เอน, อ่อนตาม, ก้ม
Bend a piece of wood	โก่งไม้, ดัดไม้
Bending	โอน, เอน
Besides	อีก อย่าง หนึ่ง
Best	ดี ที่ สุด
Bind	มัด
Bit	ได้ กัด
Bite	กัด
Blind	ตาบอด
Blow	เป่า
Boast	อวด
Body	ตัว, ร่างกาย
Boil	หุงเข้า
Well boiled	สุกดี, ละมุน ละไม
Bone	กระดูก

Bottle	ขวด
Born	กำเนิด, เกิด
Bought	ซื้อ มา
Branch	กิ่ง
Brass	ทอง เหลือง
Brave	กล้าหาญ
Bread	ขนมปัง
Break	แตก, หัก
Breakfast	เช้าเช้า
Have breakfast	กิน เข้าเช้า
Breathe	หายใจ
Bridge	สะพาน
Bright	สว่าง
Bring	เอามา
Bring down	คาบ, นำลง
Brook	ลำธาร
Brother	พี่ชาย, น้องชาย, พี่น้อง
Brought	K. tense of the Verb "to bring"

Brown	สีน้ำตาล
Brushes	พู่กัน, แปรง
Buffalo	ควาย
Build	สร้าง, ก่อ, ปลูก, ต่อ
Bundle	มัด, ห่อ, ฟ่อน
Busy	ธุระมาก
Buy	ซื้อ

C.

Cage	กรง
Cake	ขนมหวาน
Call	เรียก
Camp	ค่าย
Care	ระวัง
Careless	เดินเลอ
Carry	ลาก, ขน, พา, อุ้ม, บรรทุก
Cart	เกวียน
Catch	จับ

Caught	K. tense of the Verb "to catch"
Caused	ทำให้เกิด

Cell	ห้อง
Certainly	คงจะเป็นแน่
Chaff	เปลือก, แกลบ
Change	เปลี่ยน, ทอนเงิน, แลก
The change	เงินปลัด
Chasing	ไล่
Cheating	ความโกง
Chick	ลูกไก่
Chilies	พริก
Chimney	ปล่องควันไฟ
China	เมืองจีน
Choose	เลือก
Church	โรงเรียน, โรงสวด
Claws	เล็บเท้า
Clearly	ชัด, กระจ่าง
Clever	ฉลาด
Climb	ปีน, ตะกาย

Clings	ไต่
Clock	นาฬิกา
Close (verb)	ปิด, ผนึก
Close (adv.)	ใกล้, ริม
Closing	กำลังผนึก
Closer	กระชั้นเข้า, ใกล้เข้า
Clothes	ผ้า, เสื้อผ้า
Cloven hoof	ก้ามจิก, กีบแฉก
Clumsy	งุ่มง่าม
Coat	เสื้อ
Collect	ชน, เก็บ
Colour	สี
Comb	หวี, หงอน
Comfortable	สุขสบาย, สบายใจ
Complain	บ่น, ร้องทุกข์สิ่งใด
Constantly	มั่นคง, เสมอ
Convenient	สำคัญ
Cook	กูก, พ่อครัว

Cool	เย็น
Corn	ข้าวโพด, ข้าวสาลี
Correct	ว่าถูก, ตัดแปลง, แก้ไข
Countries	ประเทศต่าง ๆ
Country	บ้านนอก, ประเทศ
Cough	ไอ
Count	นับ
Court	ศาล
Cover	คลุม
Cow	วัวตัวเมีย, โค
Cowardly	ขี้ขลาด
Crab	ปู
Crack	ทุดอก
Creaking	เสียง เขี่ยต ๆ
Creature	สัตว์
Creek	คลอง, ห้วย
Creep	คืบ, เถล
Cricket	จิ้งหรีด

Cried out	ได้ร้องว่า
Cross (noun)	ไม้กางเขน
A stone cross	ไม้กางเขนหิน
Cross (verb)	ข้าม
Crown	มงกุฏ
Cruelty	ดุ
Cry	ร้อง
Cupboard	ตู้
Cure	รักษา
Curry	แกง
Cushion	เบาะ

D.

Danger	ที่น้ำกดัว, ถิ่นตาร, ภัย
Dangerous	น้ำกดัว
Dark	ซัด, มืด, ค่ำ
Dash	โตน, ตบ
Deed	การ
Deep	ลึก

Deer	กวาง
Defeated	พ่ายแพ้
Delicious	ชื่นใจ, อร่อย
Den	ถ้ำสัตว์
Deserved	สมควร
Destroy	ตี, ทำลาย
Determine	ตั้งใจ
Devour	กินเสีย
Different	ผิด, แปลก
Dinner	กินโต๊ะ, อาหารกลางวันหรือเย็น
Dish	ชาม
Disobey	ไม่เชื่อฟัง
Distinctly	ชัด
Distance	ตามทาง, ระยะทาง
Dive	ดำน้ำ
Do	ทำ
Do not	อย่าเพื่อ
Doll	ตุ๊กตา

Done	ทำแล้ว
Donkey	พา
Dove	นกพิราบ
Down	ลง
Downstairs	ห้องชั้นล่าง, ใต้ถุน
Drag	ลาก
Drank	K. tense of the Verb "to drink"
Drink	ดื่ม, กิน
Drive	ไต่, ขับ
Drop (noun)	หยด
Drop (verb)	ทิ้ง, ทอด
Drove	K. tense of the Verb "to drive"
Drown	จมน้ำตาย, จม
Drunk (verb.)	L. tense of the Verb "to drink"
Drunk (adject.)	เมาเหล้า
Dry (verb)	ตากแห้ง
Dry (adject.)	แห้ง
During	ตลอด
Dysentery	โรคบิด

E.

Each	ทุกคน, ไบละ, อันละ, ตัวละ, คนละ
Each other	ด้วยกัน, กันและกัน
Eagle	นกอินทรี
Easily	โดยสะดวก
Eat	กิน, เือก
Egg	ไข่
End	ปลาย, ที่สุด
At the end	ใต้, ลงท้าย, ตอนปลาย
Enemy	ข้าศึก
English	อังกฤษ
Entangled	ติดอยู่
Envelope	ซองหนังสือ
Equally	เท่ากัน
Escape	หนี, รอด
Evening	เวลาเย็น
Every	ทุก
Everyone	คนทั้งปวง, ทุกคน

Examine	ชั้นผู้ตร, ไต่หนังสือ, ตรวจตรา
Excellent	ดีทีเดียว
Except	เว้นแต่, นอกจาก
Excited	ตื่นเต้น, ร้อนใจ, ตื่นเต้น
Expect	หมายว่า, นึกว่า
Explain	ให้เข้าใจ, อธิบาย
Extinguish	ดับ

F.

Face	หน้า
Fainted	สลบ
Fall	ตก
Far	ไกล
Farmer	ชาวนา
Family	ครอบครัว, หมู่
Fault	ความผิด
Fear	ตะขุ้ง, กลัว
Fearful	น่ากลัว
Fearful voice	เสียงดังน่ากลัว

Feather	ขนนก
Feel	รู้สึก
Feel the pulse	กดชีพจร
Fell	ได้ตก
Fell asleep	นอนหลับ
Fell off	ตกลงจาก
Fetch	รับ, เอา
Fever	ไข้
Few	น้อย, สองสาม
Field	นา
Fierce	ดุร้าย
Fight	รบ, สู้
Fill	เต็ม
Fin	ครีบ
Find	พบ, หา, ปะ, ค้นหา
Fine	งาม, ดี
Finger	ปลายมือ, นิ้วมือ

Finish	หมด, จบ, เลิก
Fire	ไฟ
Fireman	คนดับไฟ
First	ที่หนึ่ง, ที่แรก
Fish	ปลา
Fisherman	คนหาปลา, ชาวประมง
Fixed	ปักลงไว้
Flamingo	ช้อนก...(รูปตัวคล้ายกับนก Stork)
Flapped	กระพือ
Flat	แบน
Flesh	เนื้อ
Flew	ไต่บิน
Flies	แมลงวัน
Float	ลอย
Flock	ฝูง, หมู่
Flour	แป้ง
Flower	ดอกไม้
Fly	บิน

Fond of	ชอบ
Food	อาหาร
Fool	โง่, คนโง่
Foolish	โง่
For	สำหรับ, เพราะ, ด้วย
Forget	ลืมไป
Forgotten	ลืมไปแล้ว, ลืมเสีย
Forest	ป่า, ดง
Form (verb)	ทำเป็น
Forth	ข้างหน้า
Fox	หมาจิ้งจอก
France	เมืองฝรั่งเศส
Free	ไทย, อิสระ
To get free.	ปลดออก
French	ฝรั่งเศส
Friend	เพื่อน, สหาย
Fright	ตกใจ, กลัวเต็มที่
Fuang	เฟื่อง

Full	เต็ม ^๔
Fun	สนุก
Fur	ขน, อ่อนละมุน
Future	ข้างหน้า ^๕

G.

Gain	ได้
Galloped	ห้อไป
Gather	เก็บ, หา ^๔
Gentle	เชื่อง ^๕
Gentleman	คนตระกูล, คนผู้ดี, สุภาพบุรุษ
Get	เอา, ได้
Get in	เก็บ, หา, เข้าไป
Get out	ออกไป
Get well	หาย
Giraffe	ยีราฟ
Glad	ดีใจ
Gnaw	แทะ, กัด
Goat	แพะ

Gold	ทอง
Good	ดี
Good bye	ลาไป
Goose	ห่าน
Got up	ขึ้นได้
Government	รัฐบาล, หตวง
Grain	เมล็ด
Grand	ใหญ่, งาม
Grandfather	ปู่, ตา
Grass	หญ้า
Great	ใหญ่, โต
Great grandfather	ปู่, ทวด
Greedy	มีความโลภ, อะกตะ
Green	เขียว
Grind	ไม่, บด
Ground	ดิน
Grow	งอกขึ้น
Grown	โตแล้ว

Gun

ปืน

H.

Hair

ขน, ผม

Half

ครึ่ง

Handsome

งาม, สวย, ดี

Happen

เกิดความ

What had happened

เป็นอย่างไร

Happy

สุขสบาย

Hard

แรง, แข็ง, ทน

Hardly

ไม่ใคร่จะ, เกือบจะไม่ได้

Hare

กระต่ายป่า

Harm (noun)

อันตราย

Harm (verb)

ทำร้าย

Harness (noun)

เครื่องผูก

Harness (verb)

เทียม

Haughty

จองหอง, หยิ่ง

Have

มี

Have got	ได้แล้ว
Hay	หญ้าแห้ง
Head	หัว, ศีรษะ
Heap	กอง
Hear	ฟัง, ได้ยิน
Heard	ได้ยิน
Heavy	หนัก
Height	สูง
Held	K. tense of hold
Help	ช่วย
Hen	แม่ไก่
Hide	ซ่อน
Hill	เขา, เนิน
Hind	หลัง
Hinder	ขัดขวาง
Hold	ยึด, จับ, ถือ
Hold tight	จับให้แน่น
Hole	รู

Hollow	กลวง
Hook	ขอ, เบ็ด
Hop	กระโดด
Hope	ไว้ใจ, หวังใจ
Horns	งวง, นอ, เขา
Horrid	เปรต
House	บ้าน, เรือน
Howdah	กบ
Howl	คราง, หอน
Hunger	อดอาหาร, ความหิว
Hurt	เจ็บ, ทำร้าย
Husband	ผัว
I.	
Imitate	เลียน
Impossible	เป็นไปไม่ได้
In	ใน
In vain	ไม่ได้
Inch	นิ้ว

Indeed	จริง, แท้
India	อินเดีย
Industrious	มีความเพียร
Ink	หมึก
Inn	โฮเตล
Insect	ตัวแมลง
Iron	เหล็ก

J.

Join	สมัคร, เข้ากับ
Joint	ข้อ
Judge	ตระการการ, ผู้พิพากษา
Jump	กระโดด, กระโดด
Jungle	ป่าดง
Just	พึง, พอกำลัง
Just in time	ทัน, ทันเวลา

Keep	เก็บไว้, เอาไว้ให้, เฝ้าย
Kernel	เมล็ดใน, เนื้อใน
Kick	เตะ
Kill	ฆ่า
Be killed	ถูกฆ่า, ตาย
Kinds	ใจเมตตา, ใจดี
Kinds	อย่าง, ชนิด
King	กษัตริย์, พระมหากษัตริย์
Kitchen	โรงครัว
Kite	ว่าว
Kitten	ลูกแมว
Knives	มีด
Knocked out	ถลุง, ทะลุ

L.

Ladder	พะอง, บันได
Laid	วางไว้

Laid an egg	ไข่
Lamb	ลูกแกะ
Lamp	ตะเกียง, โคม
Lap (noun)	ตัก
Lap (verb)	เลีย
Large	ใหญ่, โต
Last	ที่หลัง, ที่สุด
'At last	ภายหลัง
Late	ช้า, ดาย
Lately	เมื่อเร็วๆ นี้
Laugh	หัวเราะ
Lay down.	วางลง, จุ่มลง, นอนลง
Lazy	ขี้เกียจ, เกียจคร้าน
Leaf	ใบไม้
Learn	เรียน
Leave	ทิ้งไว้
Left (verb)	K. tense of "to leave"
Left	เหลื้ดขยู่, ฝดะ

Left hand	มือซ้าย
On the left	ข้างซ้าย
Lend	ให้ยืม
Let	ให้
Lick	เลีย
Lid	ฝา
Lie (noun)	ปลต
Lie (verb)	นอน
Lie down	นอนลง
Lift	ยก, เบิ
Light (noun)	แสงสว่าง, สว่าง
Light (adj.)	เบา
Light house	กระโจมไฟ, ประภาคาร
Like (verb)	ชอบ
Like (adj.)	เหมือน, คล้าย
Limp (verb)	เขย
Listen	ฟัง
Live	อยู่, อาศัยอยู่

Load	ของที่บรรทุก
Log	ไม้ซุง
Long	ยาว
Long time	นาน
Long way off	ไกล
Look	ดู
Look at	ดู, มองดู, ต่งเกดดู
Loose	หลวม
Lose	ทำหาย
Lost	หายแล้ว
Loud	ดัง
Love	รัก

M.

Make	ทำ, ทำให้, ให้, กระทำ
Man	มนุษย์, คน
Mango	มะม่วง
Many	ชุก, มาก, หลาย

Myself	ฉันเอง
In a minute	ครูเดียว
Mistake	ผิด, ไม่ถูก
Moment	ทันใด
Money	เงิน
Month	เดือน
Moss	หญ้าต่างๆ
Most	อย่างยิ่ง, อย่างที่สุด
Moth	ควมอด
Mother	มารดา, แม่
Mountain	ภูเขา
Moved	ขยับ, กระตุกกระดิก
Moving	เดินอยู่, คานอยู่
Mr.	นาย, พ่อ
Mrs.	แหม่ม, แม่, นาง
Mud	โคลน
Mulberry	ใบหม่อน

Mule	ลา
My	ของฉัน
Market	ตลาด
Mast	เสากระโดง
Master	นาย, ครู
Mat	เสื่อ, แฉ่ง,
Matter	เรื่อง, ความ
Meaning	ความหมาย, ^๕ เนื้อความ, คำแปล
Meat	^๕ เนื้อ
Meet	ปะ, พบ
Melted	ละลาย
Men	มนุษย์, คน
Mend	แก้, ซ่อม
Met	ได้ปะ
Middle	กลาง
Midnight	เที่ยงคืน
Mill	โรงไม้, โรงตี
Saw mill	โรงเลื่อย

Minute

นาที

A few minutes.

สักครู่นึง, สักประเดี้ยว

N.

Nails

เหล็กตะปู, เติม

Nature

นิสัย

Near

ริม, ใกล้

Nearly

คล้ายกับ, แทบ, เกือบ

Neck

คอ

Need

ต้อง, ต้องการ

Nest

รัง

Net

ข่าย, แห, ขวน

Nice

เพราะ, อร่อย, มีรสดี, งาม

Nobleman

ขุนนาง

Noise

เสียง, เสียงดัง, อึกทึก

Nothing

เปล่า, ไม่มี

Notice

สังเกต, ประกาศ

Nurse

แม่นม, นางพยาบาล

Nut

ลูกไม้แข็ง

O.

Offal	ไส้พุง
Often	มัก, บ่อย ๆ, เนือง ๆ
Old	แก่, เก่า
Older	เป็นผู้ใหญ่แล้ว, โตขึ้น
Open	เปิด, เจาะ
Opportunity	ช่อง, โอกาส
Order	คำสั่ง, สั่ง, รับผิดชอบ
Others	อื่น, ตัวอื่น
Over	ทั่ว, ตลอด, เหนือ
Ox	วัวตัวผู้

P.

Pack	ฝูง, พวก
Page	หน้าหนังสือ
Paid	K. tense of "to pay"
Pain	เจ็บปวด, ปวด
Pair	คู่

Palace	วัง, พระมหाराชาวัง
Parents	บิดา มารดา
Parrot	นกแก้ว
Partition	ข้อ
Pass	เคยไป
Paw	ตีน, เท้า
Pay	ใช้เงิน
Pay a visit to	ไปหา
Peck	จิก
People	คน, ราษฎร
Perch	เกาะ
Perhaps	ดอกกระมัง, บางที
Pick up	โฉบ, เก็บ, คาม
Pieces	ท่อน ๆ
Pierce	แทง
Pistol	ปืน
Pity	เมตตา
Place	ที่

Plait	ถัก, ถาน
Plate	จาน
Play	เล่น
Please	ขอ, โปรด, เชิญ
Pleased	ชอบใจ, ดีใจ
Pleasure	ความสนุก
Plenty	ถมไป, บริบูรณ์, มาก
Plough (noun)	คันไถ
Plough (verb)	ไถนา
Plunge	จุ่ม, ดำน้ำ
Point	แหลม
Police	พลตระเวน, ตำรวจ
Polite	มีอัธยาศัย, สุภาพ
Pond	สระ
Pony	ม้า, ม้าเด็ก
Post (noun)	เต้า
Post (verb)	ทิ้งตัวไปรษณีย์
Pot	หม้อ

Power	อำนาจ
Praise	ชื่นใจ, สรรเสริญ
Pray	เซ่น
Preparing	เตรียม, จัดแจง
Presently	อีกสักครู่นั่ง
Pretty	งาม, สวย
Price	ราคา
Print	ตีพิมพ์
Prison	คุก, ตะราง
Probably	ตอก กระมัง, คงจะ
Prominent	ยื่น
Promise	สัญญา
Pronounce	พูดเสียง, ว่าเสียง, ออกเสียง
Property	เข้าของ, ทรัพย์สิน
Proud	จองหอง, หยิ่ง, กำเริบ
Pull	ชัก, ดึง, กระชาก
Pulled	กระชาก
Punish	ลงพระราชอาชญา, ทำโทษ

Pupil	นักเรียน, ลูกศิษย์
Purred	เสียงแมวร้อง
Pussy	แมว, ลูกแมว
Put	ได้, บรรทุก

Q.

Quarrel	ทะเลาะ, วิวาท
Quarter	ี่ เดียว
Queen	นางพระยา, พระนาง
Quiet	ิ่ง ๆ
Quite	ทีเดียว, แท้

R.

Rabbit	กระต่าย
Race	วิ่ง แข่ง
Rage	โทโส
Reach	ถึง, ไปถึง
Read	อ่าน
Ready	คอยอยู่, พร้อมแล้ว
Real	จริง แท้

Really	จริง ๆ
Reason	เหตุ
Red	แดง
Reeds	ต้นอ้อ, กอพง
Reflection	เงา
Resembles	คล้ายกับ
Rest	พัก
The rest	ที่เหลืออยู่
Reward	บำเหน็จ
Rhinoceros	แรด
Ride	ขี่
Right	ถูก, ถูกต้อง
Right hand	มือขวา
Right side	ข้างขวา
Ring	ห่วง, แหวน
Rips up	ฉีกเข้า
River	แม่น้ำ
Road	ถนน

Roar	แผดเสียง, ร้องคำราม
Rock	หิน, โด่โครก
Rod	คันเบ็ด
Room	ห้อง
Root	ราก
Rot	ผุ, เสียวไป
Round	รอบ, ทวี, กดม, รูปกดม ๆ
All round	ด้อมรอบ
Rub	ถู, ขย
Rug	เสื่อ, ผ้าห่ม
Run	วิ่ง, ไถ่
Rushed	รีบ, เควไป
Russia	รัสเซีย

S.

Sacks	กระสอบ
Sad	หน้าซัด, เศร้าโศก
Safe	รอดตาย, ไม่มีอันตรายแล้ว
Safely	สบาย, ไม่มีอันตราย

Sail (noun)	ใบ
Sail (verb)	แล่นใบ
Sailor	กะลาสี, ลูกเรือ
Salt	เกลือ
Salute	คำนับ
Same	เหมือนกัน, เหมือนกับ
Saw (noun)	เลื่อย
Saw (verb)	ได้เห็น
Scold	ว่ากล่าว
Scream	ร้อง
See	ดู
Seem	ดูเหมือน
Seize	จับ
Sell	ขาย
Send	ฝาก, ส่งไป
Sense	สติ
Sent	ไ้ไป, ฝากไป, ส่งไป
Sentences	ประโยค

Servant	คนใช้, มหาดเล็ก
Set up	บั๊ก
Several	หลาย
Shady	ร่ม ๆ
Shake	ดั่น, เขย่า
Shape	ตัว, รูป
Share	แบ่ง, ส่วน
Sharp	คม, แหลม
Sharpen	เหลา
Sheaves	พ่อน
Sheep	แกะ
Shell	เปลือกหอย, กระสุนปืนใหญ่
Shepherd	คนเลี้ยงแกะ
Shield	โล่
Shoe	เกือก, รองเท้า
Shoot	ยิง
Shop	ร้านขายของ

Shot	ไต้ยิง
Should	ควร
Shout	ตะโกนร้อง
Show	บอกให้รู้, แสดง
Shy	อาย
Sick	เจ็บ, ไม่สบาย
Sickle	เคียว
Silk	ไหม
Silly	โง่
Silver	เงิน
Sing	ร้องเพลง
Sink	จม, จมน้ำตาย
Sir	เจ้าข้า, เจ้าคุณ
Skim	ถ่อ่นเฉียด, ตักชอก
Skin	หนัง
Sledge	รถ, เลื่อน
Sleek	นุ่ม, เงา, มั่น, เกดยง
Sleep	นอนหลับ

Slip	พลาด, เผลอ
Small	เล็ก, คับแคบ
Smell	ดม, เหม็น
Smelt	K. tense of "to smell"
Smile	ยิ้ม
Smooth (verb)	ทำให้เรียบ
Smooth (adj.)	เกลี้ยง
Snail	หอยทาก
Snout	จงอยจมูก
Snow	หิมะ
So	ดังนั้น, ดังนั้น
Soaked	เปียก, ชุ่ม
Sofa	เก้าอี้ยาว, เก้าอี้นอน
Soft	อ่อนนุ่ม
Sold	ได้ขาย
Soldier	ทหาร
Some	บ้าง, บาง
Someone	ผู้อื่น, คน, บางคน

Sometimes	บางที
Soon	เร็ว, อีกน้อยวัน, ไม่ช้า, ดึกหน่อยหนึ่ง
Sorry	เสียใจ
Sorry for	จงดูคำอธิบายใน Lesson 4 § 2
Sort	ชนิด, อย่าง
Speak	พูด
Spear	หอก
Specially	พิเศษ, โดยเฉพาะ
Spectacles	แว่นตา
Spend	ใช้เงิน, เบด็อง
Spent	K. tense of "to spend"
Spider	แมงมุม
Spin	ปั่น
Splash	สาด
Splendid	งาม, สวย, ดี
Split	ผ่า
Spoil	ทำลาย, ทำให้เสีย
Spoke	ได้พูด

Sprang	K. tense of "to spring"
Spring	กระโดด
Spun	K. tense of "to spin"
Square	สี่เหลี่ยมจัตุรัส
Squeal	ร้อง
Squeeze	รัด, บีบ
Squirrel	กระรอก
Stable	โรงม้า
Stair	บันได
Staircase	บันได
Stalk	ต้นข้าว, ก้าน
Stand	ตั้งตรง, ยืน
Start	ออกไป
Starve	อดอาหาร
Stay	อยู่, คอย
Steal	ขโมย, ถัก
Steam	ไอน้ำ
Steam engine	เครื่องจักร

Steep	ชัน ๆ
Stem	ลำ
Sticks	ไม้
Still	ยัง
Sting	ต่อย
Stole	K. tense of "to steal"
Stolen	L. tense of "to steal"
Stomach	กระเพาะอาหาร
Stone	หิน
Stop	หยุดพัก, เลิก, ห้าม
Stopped	K. tense of "to stop"
Store up	เพิ่มเติม, เก็บไว้
Stork	นกกระเรียน (เป็นนกคล้ายกับ นกกระสา)
Straight	ตรง
Strange	อื่น, แปลก, ประหลาด
Straw	ฟางข้าว
Stream	ห้วย, สายน้ำไหล, ลำธาร
Strength	กำลัง

Stretch	ยืด, เหยียด
String	ป่าน, เชือก
Stripe	ขีดลาย ๆ
Strong	แข็งแรง, มั่นคง, มีกำลัง
Stuff, Green stuff	หญ้าต่าง ๆ
Stumble	พลาด
Subject	ราษฎร, คนในบังคับ
Suck	ดูด
Suddenly	ในทันใด
Suffer	ทนทุกข์
Summer	หน้าร้อน, ฤดูร้อน
Sun	พระอาทิตย์, ตะวัน
Sunrise	ตะวันขึ้น
Suppose	หากว่า, คະเนว่า, นึกว่า
Sure	รู้แน่, เป็นแน่
Surprised	ประหลาดใจ
Swallow (noun)	นกนางแอ่น
Swallow (verb)	กลืนเข้าไป

Swamp	บึง
Sweet	หวาน
Swim	ว่ายน้ำ
Swoop	โฉบ
Sword	ดาบ
Syllables	พยางค์

T.

Tadpole	ลูกบ ง
Tail	หาง
Tailor	ช่างตัดเสื้อ, ช่างเย็บ
Take	เอา, เอาไป
Take off	เอาออก, ถอด
Take care	ระวัง
Take great care	เอาใจได้มากๆ
Tale	เรื่องนิยาย, เรื่องนิทาน
Talk	พูด
Talons	เล็บเท้า
Tame	เชื่อง, ไม่ทำอะไร

Taught	K. tense of "to teach"
Teach	สอน
Teak	ต้นสัก, ไม้สัก
Tear (noun)	น้ำตา
Tear (verb)	ฉีก, ขาด
Teases	กวน, รบกวน
Tell	บอกเล่า, กล่าว, แสดงความ
Tent	กระโจม, เต็นท์
Terrible	น่ากลัว, กลัวพิลึก
Terribly	อย่างยิ่ง
Terrified	ตกใจกลัว
Terror	ภัย, ความตื่นตกใจ
Thank	ขอบใจ, ขอบคุณ
Thatch	มุงหลังคา
There	๒๕ ที่นั่น
Therefore	เหตุฉะนั้น, เพราะฉะนั้น
Thick	หนา

Thief	ขโมย, ผู้ร้าย
Think	นึกว่า, เห็นว่า, คิดว่า
Thirsty	กระหายน้ำ, อยากกินน้ำ
Though	แม้ว่า, ถึงแม้ว่า
Thought	K. tense of "to think"
Thresh	นวด
Threw	K. tense of "to throw."
Throat	คอหอย
Throw	ขว้างไป, โยนทิ้ง
Tie	ผูกมัด
Till	จน, จนถึง
Timid	กลัว, ขขลาด
Tired	เหนื่อย
Tired of	เบื่อ
To	ถึง
To and fro	ไปมา
Toad	คางคก
Together	ด้วยกัน

Told	K. tense of "to tell"
Too	ด้วย
Too many	มากเกินไป
Took	K. tense of "to take"
Top	สูง, ยอด
Top of	ข้างบน, ยอด, บนหลังคา
Tortoise	เต่า
Touch	ถูก, ต้ม
Tough	แน่นหนา, เหนียว
Town	เมือง
Toy	ของเล่น, เครื่องเล่น
Translate	แปล
Trap	กับ, จับ, ตัก
Travel	เดินทาง, เที่ยวไป
Tried	K. tense of "to try"
Trot	วิ่ง, วิ่งเต้าน
Trouble	ความลำบาก
Trunk	ลำต้น

Elephants's trunk	งวงช้าง
Try	พยายาม, ลองดู, ขุดล่าห์
Try the case	ชำระความ
Tub	อ่าง, ถัง
Turn	หมุน, หัน, ^๕ เดยว

U.

Uncle	ลุง, ตา
Under	ใต้
Underneath	ข้างใต้
Understand	รู้ความ, เข้าใจ
Unpleasant	ไม่สบาย
Untied	แก้มัด
Upright	ตรง
Use	ใช้
It is no use	ไม่ได้ การ, ไม่เป็นการ, ไม่มีประโยชน์
Useful	เป็นประโยชน์, มีประโยชน์

V.

Vain

ภูมิ, หยิ่ง, จอหง

In vain

ไม่ได้การ, ไม่เป็นเรื่อง, ไม่ได้

Valley

หุบเขา

Various

ต่าง ๆ

Vex

กวน, รบกวน

Villages

หมู่บ้าน, ตำบลบ้าน

W.

Wade

ท่อน้ำ, ถูบน้ำ

Wag

โบก, กระดิก

Wait

คอย

Wake up

ตื่นขึ้น

Walk

เดิน, คดาน

Wall

กำแพง, ฝาผนัง

Want

ต้องการ, อยากรได้

War

การศึก, สงคราม

To make war

ทำศึก

Warm	อุ่น
Wasp	แตน
Waste	เปลือง, เสียเปล่า ๆ
Watch (noun)	นาฬิกาพก
Watch (verb)	เฝ้า, ระวังดู, คอยดู
Wax	ขี้ผึ้ง
Way	ท่าทาง, อย่าง, หนทาง
Weak	อ่อนใจ, ไม่มีกำลัง, ไม่มีแรง
Weave	ทอ
Weed	ตะไคร่น้ำ, วัชพืช
Well (noun)	บ่อน้ำ
Well (adverb)	ดี
Went	K. tense of "to go."
Wheat	เข้าน้ำดี
Wheel	กง, ลูกด้อ, ลูกรอก
Wherever	ที่ไหน ๆ, ที่ใด ๆ
While	เมื่อ, กำลัง, ขณะ